

1.

DOMNIA LUI SOLOMON

Solomon primește înțelepciune

- ¹ Solomon, fiul lui David, s-a întărit în domnie; Domnul Dumnezeu lui era cu el și l-a înălțat din ce în ce mai mult.
- ² Solomon a vorbit întregului Israel, căpeteniilor peste mii și sute, judecătorilor, conducătorilor întregului Israel și capilor părintești.
- ³ Solomon și toată adunarea care era cu el a mers la locul înalt care era în Gabaon, căci acolo era cortul întâlnirii lui Dumnezeu pe care îl făcuse Moise, slujitorul Domnului, în pustiu.
- ⁴ De fapt, arca lui Dumnezeu fusese dusă din Chiriat-Iearim când David stabilise să facă pentru ea un cort la Ierusalim.
- ⁵ Altarul de bronz pe care îl făcuse Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, era acolo, înaintea sanctuarului Domnului și Solomon și adunarea l-au consultat [pe Domnul].
- ⁶ Solomon a mers acolo, la altarul din bronz, înaintea Domnului, care este în cortul întâlnirii, și a adus o mie de arderi de tot.
- ⁷ În noaptea aceea, Dumnezeu i s-a arătat lui Solomon și i-a zis: „Cere ce vrei să-ți dau!”.
- ⁸ Solomon i-a zis lui Dumnezeu:
„Tu ai arătat o mare bunăvoință față de David, tatăl meu,
și m-ai făcut rege în locul lui.
- ⁹ Acum, Doamne Dumnezeule,
să se confirme cuvântul tău față de tatăl meu David,
căci tu m-ai făcut rege peste un popor
numeros ca pulberea pământului!
- ¹⁰ Dăruiește-mi înțelepciune și pricepere,
ca să știu să ies înaintea acestui popor și să intru!
Căci cine poate să judece acest popor al tău mare?”.
- ¹¹ Dumnezeu i-a zis lui Solomon: „Pentru că aceasta a fost în inima ta: nu ai cerut bogății, avere și glorie; nu ai cerut viața celor care te urăsc și nici multe zile, ci ai cerut înțelepciune și pricepere ca să poți judeca poporul meu peste care te-am pus rege,
- ¹² înțelepciunea și priceperea îți sunt date. Îți voi da bogăție, avere și glorie cum nu a mai avut niciun rege înaintea ta și nici nu va avea nimeni după tine”.
- ¹³ Solomon a venit de la locul înalt (care era în Gabaon) la Ierusalim, dinaintea cortului întâlnirii, și a domnit peste Israel.
- ¹⁴ Solomon a adunat care și călăreți. Avea o mie patru sute de care și douăsprezece mii de călăreți pe care i-a așezat în cetățile pentru care și în preajma regelui, la Ierusalim.
- ¹⁵ Solomon a făcut să fie argintul și aurul mult ca pietrele în Ierusalim, iar cedrii ca sicomorii care sunt în Șefelah.
- ¹⁶ Caii pe care îi avea Solomon proveneau din Egipt și din Qewe. Negustorii regelui îi cumpărau din Qewe pe un preț:
- ¹⁷ un car îl aduceau din Egipt cu șase sute de [sicli] de argint, iar un cal cu o sută cincizeci. Tot așa aduceau prin ei cai pentru regii hetei și pentru regii din Aram.
- ¹⁸ Solomon a hotărât să construiască o casă pentru numele Domnului și o casă pentru domnia lui.

2.

Ultimele pregătiri. Hiram din Tir

¹ Solomon a numărat șapte zeci de mii de oameni pentru cărat, optzeci de mii care să taie pietre pe munte și trei mii șase sute ca să-i supravegheze.

² Solomon a trimis la Hiram, regele din Tir, să i se spună: „Așa cum ai făcut cu David, tatăl meu, și i-ai trimis cedri ca să-și construiască o casă în care să locuiască, [tot așa să faci și cu mine].

³ Iată, eu construiesc o casă pentru numele Domnului Dumnezeului meu ca să i-o consacru, să ard înaintea lui tămâie aromată, [să așez] mereu [pâinea] punerii înaintea, să aduc arderi de tot dimineața și seara, [să celebrez zilele] de sabbat, cele de lună nouă și sărbătorile Domnului Dumnezeului nostru. Aceasta este [o lege] veșnică în Israel.

⁴ Casa pe care eu o construiesc este mare, căci Dumnezeul nostru este mai mare decât toți zeii.

⁵ Căci cine are puterea să-i construiască o casă când cerurile și cerurile cerurilor nu-l pot cuprinde? Și cine sunt eu ca să-i construiesc o casă chiar și numai ca să ard tămâie înaintea lui?

⁶ Acum trimite la mine un om priceput care să știe să lucreze în aur, în argint, în bronz, în fier, cu purpură, cu carmin, cu stacojiu, care să știe să facă gravuri împreună cu cei pricepuți pe care îi am la mine în Iuda și Ierusalim și pe care i-a stabilit David, tatăl meu.

⁷ Trimite-mi lemn de cedru, de chiparos și de santal din Liban; căci știu că slujitorii tăi se pricep să taie lemn din Liban. Iată, slujitorii mei vor fi cu slujitorii tăi

⁸ ca să-mi pregătească mult lemn, căci casa pe care o construiesc va fi mare și minunată.

⁹ Iată, voi da tăietorilor, slujitorilor tăi care vor tăia lemnul, douăzeci de mii de *cor* de grâu, douăzeci de mii de *cor* de orz, douăzeci de mii de *bat* de vin și douăzeci de mii de *bat* de untdelemn”.

¹⁰ Hiram, regele din Tir, i-a zis în scrisoarea pe care i-a trimis-o lui Solomon: „Pentru că Domnul îl iubește pe poporul său, te-a făcut rege peste ei”.

¹¹ Apoi Hiram a zis: „Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul lui Israel care a făcut cerurile și pământul, pentru că i-a dat regelui David un fiu înțelept, priceput, prudent și chibzuit care să construiască o casă pentru Domnul și o casă pentru domnia lui!

¹² Acum îți trimit un om înțelept, priceput și chibzuit de-al lui Hiram, tatăl meu,

¹³ fiul unei femei dintre fiicele lui Dan. Tatăl lui este un om din Tir. El este priceput să lucreze în aur, în argint, în bronz, în fier, în piatră și în lemn, cu purpură, cu stacojiu, cu mătase și cu carmin, să facă orice fel de gravură și să plănuiască orice fel de proiect care i se va da împreună cu toți înțelepții tăi și cu înțelepții stăpânului meu David, tatăl tău.

¹⁴ Acum, domnul meu să trimită slujitorilor tăi grâul, orzul, untdelemnul și vinul despre care a vorbit.

¹⁵ Noi vom tăia lemnul din Liban după nevoile tale. Ți-l vom trimite cu plutele pe mare la Yafo, iar tu îl vei duce la Ierusalim”.

Lucrările propriu-zise

¹⁶ Solomon i-a numărat pe toți străinii care erau în țara lui Israel și pe care-i numărase David, tatăl său. Și s-au găsit o sută cincizeci și trei de mii șase sute.

¹⁷ A luat dintre ei șaptezeci de mii pentru cărat, optzeci de mii pentru tăiat piatră în munte și trei mii șase sute de supraveghetori care să facă poporul să muncească.

3.

Construirea templului

¹ Solomon a început să construiască templul Domnului la Ierusalim, pe muntele Moria, care îi fusese arătat lui David, tatăl său, în locul pe care îl pregătise David în aria lui Ornan, iebuseul.

- ² A început să construiască în luna a doua, în [ziua] a doua, în anul al patrulea al domniei sale.
- ³ Acestea sunt temeliile pe care Solomon a zidit templul lui Dumnezeu: lungimea – după coții măsurii de odinioară – era de șaizeci de coți, iar lățimea de douăzeci de coți.
- ⁴ Vestibulul care era în față avea lungimea după lățimea casei, douăzeci de coți, iar înălțimea de o sută douăzeci. Și l-a acoperit pe dinăuntru cu aur curat.
- ⁵ Încăperea cea mare a îmbrăcat-o cu lemn de chiparos, l-a acoperit cu aur fin și a pus deasupra palmieri și lăntișoare.
- ⁶ A acoperit casa cu pietre prețioase ca ornament. Iar aurul era aur din Parvaim.
- ⁷ A acoperit casa, grinzile, pragurile, pereții și ușile cu aur și a gravat heruvimi pe pereți.
- ⁸ A făcut încăperea *Sfintei Sfintelor*, a cărei lungime era cât lățimea casei, douăzeci de coți, iar lățimea ei era de douăzeci de coți. A îmbrăcat-o cu aur curat, cam șase sute de talanți.
- ⁹ Greutatea aurului pentru cuie era de cincizeci de sicli. A îmbrăcat cu aur și camerele de sus.
- ¹⁰ A făcut în încăperea *Sfintei Sfintelor* doi heruvimi – lucrătură sculptată – și i-a acoperit cu aur.
- ¹¹ Aripile heruvimilor aveau o lungime de douăzeci de coți. Aripa unuia era lungă de cinci coți și atinge zidul încăperii; cealaltă aripă era lungă de cinci coți și atinge aripa celui alt heruvim.
- ¹² Aripa celui alt heruvim era lungă de cinci coți și atinge zidul încăperii; cealaltă aripă era lungă de cinci coți și se unea cu aripa primului heruvim.
- ¹³ Aripile întinse ale acestor heruvimi aveau douăzeci de coți. Ei stăteau în picioare cu fața spre interior.
- ¹⁴ A făcut o perdea din purpură stacojie, roșie și carmin și din mătase, și a făcut pe ea heruvimi.
- ¹⁵ A făcut înaintea încăperii doi stâlpi de treizeci și cinci de coți lungime cu un capitel de cinci coți în vârf.
- ¹⁶ A făcut rețele în *Debîr* și le-a pus în vârful stâlpilor; a făcut o sută de rodii și le-a pus pe rețele.
- ¹⁷ A ridicat stâlpii în fața templului, unul la dreapta și unul la stânga. Pe cel din dreapta l-a numit Iachin, iar pe cel din stânga l-a numit Boaz.

4.

Obiectele din templu

- ¹ A făcut un altar de bronz de douăzeci de coți lungime, douăzeci de coți lățime zece coți înălțime.
- ² A făcut marea turnată care avea zece coți de la o margine la alta; era perfect rotundă și înălțimea ei era de cinci coți. Un fir de treizeci de coți o cuprindea de jur împrejur.
- ³ Sub ea, de jur împrejur, erau chipuri de boi, câte zece la fiecare cot, de jur-împrejurul mării; erau două rânduri de boi turnați odată cu ea.
- ⁴ Stătea pe doisprezece boi: trei cu fața spre nord, trei cu fața spre vest, trei cu fața spre sud și trei cu fața spre est. Marea era deasupra lor și spatele lor era spre interior.
- ⁵ Grosimea ei era de un lat de palmă, iar marginea ei era ca marginea unei cupe, ca floarea de crin. Trei mii de *bat* încăpeau în ea.
- ⁶ A făcut zece lighene și a pus cinci la dreapta și cinci la stânga pentru ca să se spele în ele. Spălau în ele ceea ce era pentru arderea de tot, iar marea era ca să se spele preoții în ea.
- ⁷ A făcut zece candelabre de aur, după regula lor, și le-a așezat în templu: cinci la dreapta și cinci la stânga.
- ⁸ A mai făcut zece mese și le-a așezat în templu: cinci la dreapta și cinci la stânga. A făcut o sută de farfurii de aur.
- ⁹ A făcut curtea preoților, curtea cea mare și porți pentru curte și a îmbrăcat porțile lor cu bronz.
- ¹⁰ A pus marea de aramă în partea dreaptă, spre răsărit, în partea de sud.
- ¹¹ Hiram a făcut lighenele, lopețile și farfuriile. Hiram a terminat de făcut toată lucrarea pe care a avut-o de făcut pentru regele

Solomon, pentru casa lui Dumnezeu:

¹² cele două coloane și cele două capitelluri rotunde care erau pe vârful celor două coloane; cele două rețele ca să acopere capitellurile rotunde care erau pe vârful coloanelor;

¹³ cele patru sute de rodii pentru cele două rețele, două rânduri de rodii pentru fiecare rețea, ca să acopere cele două capitelluri rotunde care erau deasupra coloanelor;

¹⁴ cele zece postamente și cele zece lighene care erau pe postamente;

¹⁵ o mare și cei doisprezece boi de sub ea;

¹⁶ oalele, lophele și cazanele. Toate aceste lucruri pe care le-a făcut regelui Solomon pentru casa Domnului erau din bronz lustruit.

¹⁷ Regele le-a turnat în zona Iordanului în pământ argilos, între Sucot și Ttereda.

¹⁸ Solomon a făcut toate aceste instrumente foarte multe: nu s-a putut cunoaște greutatea bronzului.

¹⁹ Solomon a făcut toate instrumentele pentru casa domnului: altarul din aur și mesele pe care erau pâinile punerii înainte;

²⁰ candelabrele și candelarele lor din aur fin ca să ardă, după regula lor, înaintea [încăperii] *Debir*;

²¹ florile, candelarele și cele două cenușare de aur, din aurul cel mai pur.

²² vasele, cuțitele, cazanele, ceștile și cenușarele de aur fin; intrarea casei și ușile ei interioare pentru *Sfânta Sfintelor* și ușile casei, ale templului, erau din aur.

5.

¹ Au terminat toată lucrarea pe care Solomon a făcut-o pentru templul Domnului. Și a adus Solomon toate [obiectele] sacre ale lui David, tatăl său, – argintul, aurul și toate obiectele – și le-a pus în vistierile casei lui Dumnezeu.

Transferul arcei alianței

² Atunci Solomon i-a adunat la Ierusalim pe bătrânii lui Israel și pe toți capii triburilor – căpetenii părintești ale fiilor lui Israel – ca să ducă arca alianței Domnului din cetatea lui David, adică Sion.

³ S-au adunat la rege toți oamenii lui Israel la sărbătoare. Era luna a șaptea.

⁴ Când au ajuns toți bătrânii lui Israel, leviții au ridicat arca.

⁵ Au adus arca și cortul întâlnirii, iar toate obiectele sacre care erau în cort le-au adus preoții leviți.

⁶ Regele Solomon și toată adunarea lui Israel care se adunase la el înaintea arcei, au adus jertfe de oi și boi care nu se pot număra, nici nu se pot socoti, datorită mulțimii lor.

⁷ Preoții au dus arca alianței Domnului la locul ei în *Debir*, în încăperea *Sfânta Sfintelor*, sub aripile heruvimilor.

⁸ Heruvimii aveau aripile întinse peste locul arcei și acopereau arca și drugii ei pe deasupra.

⁹ Drugii erau lungi și se vedeau capetele drugilor de la arcă în fața [încăperii] *Debir*, dar nu se vedeau afară. Este acolo până în ziua de azi.

¹⁰ În arcă erau numai cele două table pe care i le dăduse lui Moise pe Horeb când Domnul a încheiat [alianța] cu fiii lui Israel la ieșirea lor din Egipt.

Dumnezeu își ia în stăpânire templul

¹¹ Când preoții au ieșit din sanctuar – căci toți preoții care erau de față se sfințiseră, fără să se mai țină cont de grupe –

¹² leviții cântăreți, toți, Asaf, Heman, Iedutun, fiii și frații lor, îmbrăcați în mătase, stăteau în partea de est a altarului cu cimbale, alăute și harpe, iar o sută douăzeci de preoți sunau din trâmbițe.

¹³ Când cei care sunau din trâmbițe și cântăreții au devenit un singur glas, lăudându-l și mulțumindu-i lui Dumnezeu, și-au înălțat sunetul trâmbițelor, al cimbalelor și al tuturor instrumentelor muzicale și l-au lăudat pe Dumnezeu – căci este bun și veșnică este îndurarea lui – un nor a umplut templul Domnului.

¹⁴ Preoții nu au putut să mai stea și să slujească din cauza norului; căci gloria Domnului a umplut templul lui Dumnezeu.

6.

¹ Atunci Solomon a zis:

„Domnul a zis că vrea să locuiască în norul dens.

² Eu ți-am zidit o casă înaltă,

un sălaș unde să locuiești pentru totdeauna!”.

Discursul lui Solomon în fața poporului

³ Regele și-a întors fața și a binecuvântat toată adunarea lui Israel. Toată adunarea lui Israel stătea în picioare.

⁴ Și a zis: „Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu lui Israel care i-a vorbit cu gura tatălui meu David și care a împlinit cu mâna lui [ceea ce a spus]:

⁵ «Din ziua când l-am scos pe poporul meu din țara Egiptului, n-am ales nicio cetate dintre toate triburile lui Israel ca să-mi zidească o casă unde să fie numele meu și nu am ales pe nimeni ca să fie conducător peste poporul meu Israel.

⁶ Am ales Ierusalimul ca să fie numele meu în el și l-am ales pe David ca să fie peste poporul meu Israel».

⁷ Tatăl meu David avea de gând să zidească o casă pentru numele Domnului Dumnezeului lui Israel.

⁸ Domnul i-a zis lui David, tatălui meu: «Pentru că ai avut de gând să construiești o casă pentru numele meu, bine ai făcut că ai avut acest gând.

⁹ Numai că nu tu vei zidi casa, ci fiul tău, cel ieșit din coapsele tale, el va zidi casa pentru numele meu».

¹⁰ Domnul a împlinit cuvintele pe care le rostise. Eu m-am ridicat în locul lui David, tatăl meu, și am stat pe tronul lui Israel, după cum a spus Domnul. Eu voi zidi casa pentru numele Domnului Dumnezeului lui Israel.

¹¹ Am așezat în ea arca în care este alianța Domnului pe care a încheiat-o cu fiii lui Israel”.

¹² [Solomon] a stat înaintea altarului Domnului, în fața întregii adunări a lui Israel și și-a întins mâinile.

¹³ Solomon a făcut un postament de bronz și l-a pus în mijlocul curții: era lung de cinci coți, lat de cinci coți și înalt de trei coți. Și-a plecat genunchii în fața întregii adunări a lui Israel și și-a întins mâinile spre cer

¹⁴ și a zis: „Doamne Dumnezeu lui Israel, nu este Dumnezeu ca tine nici în ceruri, nici pe pământ: tu ții alianța și îndurarea față de slujitorii tăi care umblă înaintea ta din toată inima lor!

¹⁵ Ai ținut ceea ce i-ai spus slujitorului tău David, tatăl meu: ceea ce ai spus cu gura ta, ai împlinit cu mâna ta, cum este astăzi.

¹⁶ Acum, Doamne Dumnezeu lui Israel [împlinește] față de slujitorul tău David, tatăl meu, ceea ce ai spus: «Nu va lipsi om din fața mea care să stea pe tronul lui Israel. Numai fiii tăi să țină căile umblând înaintea mea așa cum ai umblat tu».

¹⁷ Acum, Doamne Dumnezeu lui Israel, să se adeverească cuvintele tale pe care le-ai rostit slujitorului tău David!

¹⁸ Căci, într-adevăr locuiește Dumnezeu cu oamenii pe pământ? Iată, cerurile și cerurile cerurilor nu pot să te cuprindă! Cu atât mai puțin această casă pe care am construit-o.

¹⁹ Întoarce-ți fața spre rugăciunea slujitorului tău și spre cererea lui, Doamne Dumnezeu meu, ca să asculți strigătul și rugăciunea pe care ți-o adresează slujitorul tău!

²⁰ Să fie ochii tăi deschiși spre casa aceasta zi și noapte, spre locul despre care ai zis că ți vei pune numele acolo, ca să asculți rugăciunea pe care ți-o va adresa slujitorul tău în locul acesta!

- 21 Ascultă cererile slujitorului tău și ale poporului tău Israel când se vor ruga în locul acesta! Ascultă-i din sălașul locuinței tale, din ceruri! Ascultă și iartă!
- 22 Dacă va păcătui cineva împotriva aproapelui său și se va pune asupra lui un jurământ ca să-l facă să jure, și jurământul va veni înaintea altarului tău în casa aceasta,
- 23 ascultă-l din ceruri și fă dreptate slujitorilor tăi: condamnă-l pe cel vinovat ca să întorci calea lui asupra capului lui și îndreptește-l pe cel drept ca să-i dai după dreptatea lui!
- 24 Dacă poporul tău Israel va fi lovit de dușman pentru că a păcăuit împotriva ta: dacă se vor întoarce la tine și vor mărturisi numele tău, dacă se vor ruga și-ți vor adresa cereri în casa aceasta,
- 25 ascultă-i din ceruri, iartă păcatul poporului tău Israel și adu-i înapoi în țara pe care le-ai dat-o lor și părinților lor!
- 26 Când se va închide cerul și nu va fi ploaie pentru că au păcăuit împotriva ta, dacă se vor ruga în locul acesta și vor mărturisi numele tău, dacă se vor întoarce de la păcatele lor pentru că i-ai umilit,
- 27 ascultă-i din ceruri și iartă păcatul slujitorilor tăi și al poporului tău Israel! Învăță-i [să meargă] pe calea cea bună ca să meargă pe ea și să ploaie peste țara ta pe care ai dat-o poporului tău ca moștenire!
- 28 Când va fi foamete în țară, când va fi ciumă, tăciune, mană, lăcuste, omizi când îi vor asedia dușmanii în țara porților lor, orice plagă, orice boală,
- 29 orice rugăciune, orice cerere făcută pentru fiecare om și pentru tot poporul tău Israel, când își va recunoaște fiecare rana suferinței și își va întinde mâinile spre casa aceasta,
- 30 ascultă-l din ceruri, din sălașul locuinței tale și iartă-l; dă fiecăruia după toate căile lui, tu care cunoști inima lui – pentru că tu, numai tu, cunoști inima tuturor fiilor oamenilor –
- 31 ca să se teamă de tine și să meargă pe căile tale în toate zilele cât vor trăi pe fața pământului pe care l-ai dat părinților noștri.
- 32 Când străinul care nu este din poporul tău Israel va veni dintr-o țară îndepărtată pentru numele tău cel mare, pentru mâna ta cea puternică și pentru brațul tău, și va merge să se roage în casa aceasta,
- 33 ascultă-l din ceruri, din sălașul locuinței tale și împlinește-i, după cum străinul a strigat către tine pentru ca să cunoască toate popoarele pământului numele tău și să se teamă de tine ca și poporul tău Israel și să se știe că numele tău este invocat asupra acestei case pe care am construit-o!
- 34 Când poporul tău va ieși la luptă împotriva dușmanilor săi pe drumul pe care îi vei trimite și se vor ruga către tine îndreptați spre cetatea aceasta pe care ai ales-o și spre casa pe care am construit-o pentru numele tău,
- 35 ascultă din ceruri rugăciunile și cererile lor și fă-le dreptate!
- 36 Când vor păcăui împotriva ta – căci nu este om care să nu păcătuiască – și te vei mânia pe ei și-i vei da în mâna dușmanului care-i va duce captivi într-o țară îndepărtată sau apropiată,
- 37 dacă vor pune la inimă în țara unde vor fi captivi, dacă se vor întoarce și vor căuta bunăvoință la tine în țara captivității, zicând: «Am păcăuit, am săvârșit nelegiuire: suntem vinovați!»,
- 38 dacă se vor întoarce la tine din toată inima lor și din tot sufletul lor în țara captivității unde i-au dus în captivitate, dacă se vor ruga îndreptați spre țara lor pe care ai dat-o părinților lor, spre cetatea pe care ai ales-o, spre casa pe care am construit-o pentru numele tău,
- 39 ascultă din ceruri, din sălașul locuinței tale, rugăciunile și cererile lor și fă-le dreptate și iartă-l pe poporul tău care a păcăuit împotriva ta!
- 40 Acum, Dumnezeu meu, să fie ochii tăi deschiși și urechile tale atente la rugăciunea din locul acesta!
- 41 Doamne Dumnezeule, ridică-te spre locul tău de odihnă, tu și arca puterii tale! Preoții tăi, Doamne Dumnezeule, să se îmbrace cu mântuire și sfinții tăi să se bucure de bine!
- 42 Doamne Dumnezeule, nu-ți îndepărta fața de la unsul tău și adu-ți aminte de îndurările [arătate] lui David, slujitorul tău!”.

7.

Dedicarea templului

¹ Când Solomon și-a terminat rugăciunea, a coborât foc din cer și a consumat arderea de tot și jertfele. Și gloria Domnului a umplut templul.

² Preoții nu puteau să intre în templul Domnului, căci gloria Domnului umplea templul Domnului.

³ Toți fiii lui Israel au văzut că cobora focul și că gloria lui Dumnezeu era peste templu; și-au plecat fața la pământ, pe paviment, s-au închinat și l-au lăudat pe Domnul, zicând: „Căci este bun, căci veșnică este îndurarea lui!”.

⁴ Regele și tot poporul au adus jertfe înaintea Domnului.

⁵ Regele Solomon a adus jertfe douăzeci și două de mii de boi, o sută douăzeci și două de mii oi. Regele și tot poporul au dedicat templul lui Dumnezeu.

⁶ Preoții stăteau la slujirea lor; leviții erau cu instrumentele cântării Domnului pe care le-a făcut regele David ca să-l laude pe Domnul – căci în veac este îndurarea lui! – când David îl lăuda cu mâinile sale, preoții cu trâmbițele erau în fața lor, iar tot Israelul stătea în picioare.

⁷ Solomon a consacrat mijlocul curții, care este înaintea casei Domnului, căci acolo a adus arderile de tot și grăsimile jertfelor de împăcare; căci altarul de bronz pe care îl făcuse Solomon nu era suficient pentru arderile de tot, pentru ofrande și pentru grăsimi.

⁸ Solomon a celebrat sărbătoarea în vremea aceea timp de șapte zile; tot Israelul era cu el: de la intrarea în Hamat până la râul Egiptului.

⁹ În ziua a opta au ținut o adunare căci dedicarea altarului a ținut șapte zile, iar sărbătoarea [tot] șapte zile.

¹⁰ În ziua a douăzeci și treia a lunii a șaptea, [Solomon] a trimis poporul la corturile lor. Erau bucuroși și cu inima veselă pentru binele pe care Domnul li l-a făcut lui David, lui Solomon și lui Israel, poporul său.

Dumnezeu i se arată lui Solomon

¹¹ Solomon a terminat casa Domnului și casa regelui. A avut succes în tot ce a avut la inimă să facă în casa Domnului și în casa lui.

¹² Domnul i s-a arătat lui Solomon noaptea și i-a zis: „Am ascultat rugăciunea ta și am ales locul acesta drept casă pentru jertfe.

¹³ Când voi închide cerul și nu va fi ploaie, când voi porunci lăcustelor să devoreze țara, când voi trimite ciumă în poporul meu,

¹⁴ dacă se va umili poporul meu peste care este invocat numele meu și se va ruga, va căuta fața mea și se va întoarce de la căile lui rele, îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și le voi vindeca țara.

¹⁵ Ochii mei vor fi deschiși și urechile mele atente la rugăciunea [făcută] în locul acesta.

¹⁶ Am ales și am consacrat locul acesta pentru ca să fie numele meu în el pentru totdeauna. Ochii mei și inima mea vor fi acolo în toate zilele.

¹⁷ Iar tu, dacă vei umbla înaintea mea așa cum a umblat David, tatăl tău, împlinind tot ce ți-am poruncit, dacă vei păzi hotărârile și judecățile mele,

¹⁸ voi întări scaunul domniei tale după cum i-am făgăduit lui David, tatăl tău, zicând: «Nu va lipsi om care să stăpânească peste Israel!».

¹⁹ Dar dacă veți da înapoi și veți părăsi hotărârile și poruncile pe care le-am pus înaintea voastră, dacă veți merge și veți sluji altor dumnezei și vă veți închina înaintea lor,

²⁰ veți fi dezrădăcinați din țara mea pe care v-am dat-o și din casa aceasta pe care am consacrat-o pentru numele meu, vă voi izgoni din fața mea și veți ajunge de batjocură și de dispreț printre toate popoarele.

²¹ Cât despre casa aceasta, cât este ea de înaltă, oricine va trece pe lângă ea va rămâne încremenit și va zice: «De ce a făcut Domnul așa acestei țări și acestei case?».

²² Se va răspunde: «Pentru că l-au părăsit pe Domnul Dumnezeuul părinților lor care i-a scos din țara Egiptului și s-au alipit de alți dumnezei, s-au închinat înaintea lor și le-au slujit. De aceea a venit peste ei răul acesta».

8.

Terminarea construcțiilor

¹ După douăzeci de ani, cât timp Solomon a zidit templul Domnului și palatul său,

² a refăcut cetățile pe care i le-a dat Hiram și i-a pus să locuiască în ele pe fiii lui Israel.

³ Solomon a mers împotriva [cetății] Hamat, la Toba, și a pus stăpânire pe ea.

⁴ A refăcut [cetatea] Tadmor în pustiu și toate cetățile-depozit pe care le construisese în Hamat.

⁵ A refăcut apoi Bet-Horonul de Sus și Bet-Horonul de Jos drept cetăți întărite cu ziduri, porți și zăvoare;

⁶ [cetatea] Baalat și toate cetățile-depozit pe care le avea Solomon, toate cetățile pentru care și toate cetățile pentru călăreți: tot ce a dorit Solomon să construiască în Ierusalim, în Liban și în tot ținutul stăpânirii sale.

⁷ Tot poporul care rămăsese dintre hetei, amorei, ferezei, hevei și iebusei – care nu sunt din Israel –

⁸ dintre fiii lor care au rămas după ei în țară și pe care nu i-au nimicit fiii lui Israel, Solomon i-a adus la munci forțate până în ziua de azi.

⁹ Pe fiii lui Israel, Solomon nu i-a pus să fie sclavi la muncile sale, întrucât ei erau războinici, căpetenii ale slujitorilor săi, căpetenii ale carelor și ale călăreților săi.

¹⁰ Acestea sunt căpeteniile pe care le avea regele Solomon: două sute cincizeci care supravegheau poporul.

¹¹ Solomon a dus-o pe fiica lui Faraon din cetatea lui David în casa pe care o construisese pentru ea, căci zicea: „Să nu locuiască soția mea în casa lui David, regele lui Israel, pentru că [locurile] prin care a trecut arca Domnului sunt sfinte”.

¹² Atunci Solomon a adus arderi de tot Domnului pe altarul Domnului pe care-l construisese înaintea vestibulului.

¹³ [Aducea] arderi de tot după necesitatea fiecărei zile: pentru [zilele] de sabat, pentru lunile noi și pentru sărbători, de trei ori pe an: pentru *Sărbătoarea Azimelor*, pentru *Sărbătoarea Săptămânilor* și pentru *Sărbătoarea Corturilor*.

¹⁴ A stabilit, după regula lui David, tatăl său, grupele preoților la slujirea lor, pe leviți la slujirea lor să-l laude și să-l slujească înaintea preoților, după necesitatea fiecărei zile; pe ușieri, după grupele lor, pentru fiecare ușă, căci astfel era porunca lui David, omul lui Dumnezeu.

¹⁵ Nu s-a abătut de la porunca regelui cu privire la preoți și leviți, cu privire la niciun lucru, nici cu privire la vistierii.

¹⁶ Toată lucrarea lui Solomon a fost pregătită până în ziua întemeierii templului Domnului și până la terminarea lui: casa Domnului a fost terminată.

Gloria lui Solomon

¹⁷ Atunci Solomon a plecat la Ețion-Gheber și la Elot, pe țărmul mării, în ținutul lui Edom.

¹⁸ Hiram i-a trimis prin slujitorii săi corăbii și slujitori care cunoșteau marea. Ei au mers cu slujitorii lui Solomon la Ofir, au luat de acolo patru sute cincizeci de talanți de aur și i-au adus la regele Solomon.

9.

Vizita reginei din Saba

¹ Regina din Saba a auzit de faima lui Solomon, și a venit să îl încerce prin ghicitori. A sosit la Ierusalim cu foarte multe bogății: cu cămile care aduceau mirodenii, aur foarte mult și pietre prețioase. A venit la Solomon și a vorbit cu el tot ceea ce avea pe inimă.

² Solomon i-a explicat toate cuvintele sale. Nu a fost niciun cuvânt ascuns pentru Solomon pe care să nu i-l explice.

- ³ Regina din Saba a văzut toată înțelepciunea lui Solomon și palatul pe care îl construise,
- ⁴ hrana de la masa lui, locuința slujitorilor lui, ordinea slujirii lor, hainele lor, paharnicii lui și hainele lor, camerele de sus prin care se mergea la casa Domnului și a rămas fără suflare.
- ⁵ Și i-a zis regelui: „Este adevărat cuvântul pe care l-am auzit în țara mea despre lucrările tale și despre înțelepciunea ta.
- ⁶ Dar nu dădeam crezare cuvintelor până n-am venit și n-am văzut cu ochii mei. Iată, nu mi s-a spus nici jumătate din mărimea înțelepciunii tale: tu întreci renumele pe care l-am auzit.
- ⁷ Fericiți sunt oamenii tăi, fericiți sunt slujitorii tăi care stau în fața ta mereu și ascultă înțelepciunea ta!
- ⁸ Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeuul tău căruia i-a plăcut de tine ca să te pună pe tronul lui ca rege al Domnului Dumnezeuului tău. Dumnezeuul tău l-a iubit pe Israel ca să dureze pentru totdeauna, te-a pus pe tine peste ei ca rege ca să judeci și să faci dreptatea.
- ⁹ Ea i-a dat regelui o sută douăzeci de talanți de aur, foarte multe mirodenii și pietre prețioase. N-au mai fost [niciodată] mirodenii ca și cele pe care le-a dat regina din Saba regelui Solomon.
- ¹⁰ Și slujitorii lui Hiram și slujitorii lui Solomon care au adus aur din Ofir, au adus lemn de santal și pietre prețioase.
- ¹¹ Regele a făcut din lemnul de santal balustrade pentru casa Domnului și pentru casa regelui, harpe și alăute pentru cântăreți. Nu s-a mai văzut ca acestea înainte în țara lui Iuda.
- ¹² Regele Solomon i-a dat reginei din Saba tot ceea ce a dorit, tot ce a cerut, în afară de ceea ce i-a adus ea regelui. Apoi ea s-a întors și s-a dus în țara ei, ea și slujitorii ei.

Măreția lui Solomon

- ¹³ Greutatea aurului care venea la Solomon în fiecare an era de șase sute șazeci și șase de talanți de aur,
- ¹⁴ în afară de ce [venea] de la negustorii cei mari și de la cei mici, de la toți regii Arabiei și de la guvernatorii țării care îi aduceau aur și argint lui Solomon.
- ¹⁵ Regele Solomon a făcut două sute de scuturi mari din aur bătut – șase sute [de sicli] de aur intra pentru fiecare scut bătut –
- ¹⁶ și trei sute de scuturi mici din aur bătut: trei sute [de sicli] de aur intrau pentru fiecare scut. Regele le-a pus în încăperea [numită] Pădurea Libanului.
- ¹⁷ Regele a făcut un mare tron din fildeș și l-a îmbrăcat cu aur curat.
- ¹⁸ Tronul avea șase trepte și era un scăunel din aur fixat de tron; erau brațe de o parte și de alta a locului unde se ședea și doi lei stăteau lângă brațe.
- ¹⁹ Doisprezece lei erau acolo, pe cele șase trepte, de o parte și de alta. Nu mai era așa ceva în niciun regat.
- ²⁰ Toate vasele de băut ale regelui Solomon erau din aur și toate obiectele din încăperea [numită] Pădurea Libanului erau din aur curat. Nimic nu era din argint: în zilele lui Solomon [argintul] nu avea nicio valoare.
- ²¹ Corăbiile regelui mergeau la Tarșiş cu slujitorii lui Hiram. O dată la trei ani veneau corăbiile din Tarșiş și aduceau aur, argint, fildeș, maimuțe și babuini.
- ²² Regele Solomon a fost mai mare decât toți regii pământului în bogăție și înțelepciune.
- ²³ Toți regii pământului căutau [să vadă] fața lui Solomon ca să audă înțelepciunea pe care o pusese Dumnezeu în inima lui.
- ²⁴ Și fiecare își aducea darul lui: obiecte de argint și obiecte de aur, haine, arme, mirodenii, cai și catări, câte o cotă în fiecare an.
- ²⁵ Solomon avea patruzeci de mii de iesle pentru caii de la carele lui și douăsprezece mii de călăreți pe care i-a pus în cetățile pentru care și lângă rege la Ierusalim.
- ²⁶ El stăpânea peste toți regii, de la Râu până la țara filistenilor și până la hotarul Egiptului.
- ²⁷ Regele a făcut ca argintul să fie atât de mult în Ierusalim ca pietrele, iar cedrii ca sicomorii care sunt în Șefelah.
- ²⁸ Îi aduceau cai lui Solomon din Egipt și din toate țările.

Moartea lui Solomon

²⁹ Celelalte fapte ale lui Solomon, cele dintâi și cele de pe urmă, nu sunt ele oare scrise între faptele lui Natan, profetul, în profeția lui Ahia din Șilo și în viziunile lui Ido, văzătorul, despre Ieroboam, fiul lui Nebat?

³⁰ Solomon a domnit la Ierusalim peste tot Israelul timp de patruzeci de ani.

³¹ Solomon a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în cetatea lui David, tatăl său. Și a domnit Roboam, fiul său, în locul lui.

10.

ISTORIA REGILOR LUI IUDA

ROBOAM ȘI GRUPAREA LEVIȚILOR

Schisma

¹ Roboam a mers la Sihem, căci tot Israelul venise la Sihem să-l facă rege.

² Ieroboam, fiul lui Nebat, a auzit – el era încă în Egipt, căci fugise din fața regelui Solomon – și s-a întors Ieroboam din Egipt.

³ Au trimis să-l cheme, iar Ieroboam și tot Israelul au venit și i-au vorbit lui Roboam, zicând:

⁴ „Tatăl tău ne-a îngreunat jugul; acum tu ușurează această sclavie grea a tatălui tău și jugul lui cel greu pe care l-a pus peste noi și îți vom sluji!”.

⁵ El le-a zis: „Întoarceți-vă la mine peste trei zile!”. Iar poporul a plecat.

⁶ Regele Roboam s-a sfătuit cu bătrânii care stătuseră înaintea tatălui său Solomon când trăia și a zis: „Cum mă sfătuiți să răspund acestui popor?”.

⁷ Ei i-au răspuns: „Dacă vei fi bun cu poporul acesta și le vei face pe plac, dacă le vei răspunde și le vei spune cuvinte frumoase, atunci ei vor fi slujitorii tăi în toate zilele”.

⁸ Dar Roboam nu a ținut cont de sfatul pe care i l-au dat bătrânii și s-a sfătuit cu tinerii care crescuseră cu el și care stăteau în fața lui.

⁹ El a zis: „Ce mă sfătuiți să răspund acestui popor care îmi spune: «Ușurează jugul pe care tatăl tău l-a pus peste noi!»?”.

¹⁰ Tinerii care crescuseră cu el i-au zis: „Așa să spui poporului care ți-a spus: «Tatăl tău a îngreunat jugul nostru, iar tu ușurează-l de deasupra noastră!», așa să le spui: «Degetul meu mic este mai gros decât coapsele tatălui meu»”.

¹¹ Acum, tatăl meu a pus peste voi un jug greu, însă eu voi adăuga la jugul vostru; tatăl meu v-a bătut cu bice, eu însă [vă voi bate] cu scorpioni”.

¹² Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, după cum zisese regele: „Întoarceți-vă la mine peste trei zile!”.

¹³ Regele le-a răspuns aspru. Regele Roboam nu a ținut cont de sfatul bătrânilor

¹⁴ și le-a vorbit după sfatul tinerilor: „[Tatăl meu] v-a îngreunat jugul, eu însă voi adăuga asupra voastră; tatăl meu v-a bătut cu bice, eu însă [vă voi bate] cu scorpioni”.

¹⁵ Dar regele nu a ascultat de popor, căci a fost orânduit de Dumnezeu ca Domnul să facă să se împlinească cuvântul său pe care i l-a spus prin Ahia din Șilo lui Ieroboam, fiul lui Nebat.

¹⁶ Poporul, tot Israelul – pentru că regele nu i-a ascultat – i-a răspuns regelui:

„Ce parte avem noi cu David?

Nu avem moștenire cu fiul lui Iese!

Fiecare la corturile sale, Israele!

Acum, vezi-ți de casa ta, David!”.

Și tot Israelul a plecat la corturile sale.

¹⁷ Peste fiii lui Israel care locuiau în cetățile lui Iuda a domnit Roboam.

¹⁸ Regele Roboam l-a trimis la ei pe Hadoram, cel care era [responsabil] peste muncile forțate. Dar fiii lui Israel l-au ucis cu pietre și a murit. Iar regele Roboam s-a grăbit să urce într-un car ca să fugă la Ierusalim.

¹⁹ Astfel s-a despărțit Israel de casa lui David până în ziua de azi.

11.

Activitățile lui Roboam (931 – 914 î.C.)

¹ Roboam a venit la Ierusalim și a adunat casa lui Iuda și a lui Beniamin – o sută optzeci de mii de viteji, buni de război – ca să lupte împotriva casei lui Israel și să aducă înapoi domnia la Roboam.

² Dar cuvântul Domnului a fost către Șemaia, omul lui Dumnezeu:

³ „Vorbește-i lui Roboam, fiul lui Solomon, regele lui Iuda, și întregului Israel care este în Iuda și în Beniamin și spune-le:

⁴ «Așa vorbește Domnul: «Nu urcați și nu luptați împotriva fraților voștri! Fiecare dintre voi să se întoarcă la casa lui, căci de la mine a fost lucrul acesta»». Ei au ascultat de cuvântul Domnului, s-au întors și nu au mai mers împotriva lui Ieroboam.

⁵ Roboam a locuit la Ierusalim și a construit cetăți fortificate în Iuda.

⁶ A construit [cetățile] Betleem, Etam, Tecoa,

⁷ Bet-Țur, Soco, Adulam,

⁸ Gat, Mareșa, Zif,

⁹ Adoraim, Lachiș, Azeca,

¹⁰ Țoreea, Aialon și Hebron, care erau în Iuda și în Beniamin, cetăți fortificate.

¹¹ A întărit fortărețele, a pus în ele conducători și [a făcut] magazine pentru hrană, untdelemn și vin.

¹² [A pus] în fiecare cetate scuturi și sulite și le-a întărit foarte mult. Iuda și Beniamin erau ale lui.

Clerul alături de Roboam

¹³ Preoții și leviții care erau în tot Israelul au ieșit la el din teritoriile lor.

¹⁴ Căci leviții și-au părăsit satele și proprietățile lor și au venit în Iuda și la Ierusalim pentru că Ieroboam și fiii săi i-au înlăturat să mai fie preoți ai Domnului.

¹⁵ [Ieroboam] și-a pus preoți ai înălțimilor, ai demonilor și ai vițelilor pe care îi făcuse.

¹⁶ După ei, din toate triburile lui Israel care și-au pus sufletele să-l caute pe Domnul Dumnezeu lui Israel, au venit la Ierusalim ca să aducă jertfe Domnului Dumnezeului părinților lor.

¹⁷ Ei i-au întărit astfel regatul lui Iuda și l-au sprijinit pe Roboam, fiul lui Solomon, timp de trei ani. Căci el a mers pe calea lui David și a lui Solomon timp de trei ani.

Familia lui Roboam

- ¹⁸ Roboam și-a luat-o de soție pe Mahalat, fiica lui Ierimot, fiul lui David și al lui Abihail, fiica lui Eliab, fiul lui Iese.
- ¹⁹ Ea i-a născut fii pe Ieuș, Șemaria și Zaham.
- ²⁰ După ea, a luat-o pe Maaca, fiica lui Absalom. Ea i-a născut pe Abia, pe Atai, pe Ziza și pe Șelomit.
- ²¹ Roboam o iubea pe Maaca, fiica lui Absalom, mai mult decât pe toate soțiile și concubinele sale. Căci a avut optsprezece soții și șaiszeci de concubine; a dat naștere la douăzeci și opt de fii și șaiszeci de fiice.
- ²² Roboam a dat cel dintâi loc lui Abia, fiul Maacăi, și l-a pus conducător între frații lui, căci [voia să-l facă] rege.
- ²³ Cu prudență a răspândit dintre toți fii săi în toate ținuturile lui Iuda și ale lui Beniamin; le-a dat multă hrană și le-a luat o mulțime de soții.
- 12.

Infidelitatea lui Roboam

- ¹ Când Roboam și-a întărit domnia și a devenit puternic, a părăsit legea Domnului și tot Israelul împreună cu el.
- ² În anul al cincilea al regelui Roboam, Șișac, regele Egiptului, a urcat împotriva Ierusalimului, căci deveniseră infideli față de Domnul.
- ³ [A venit] cu o mie două sute de care și șaiszeci de mii de călăreți. Poporul care a venit cu el din Egipt nu putea fi numărat: erau libieni, suchieni și etiopieni.
- ⁴ A capturat cetățile fortificate care erau în Iuda și a ajuns până la Ierusalim.
- ⁵ Atunci Șemaia, profetul, a mers la Roboam și la căpeteniile lui Iuda care se adunaseră la Ierusalim de teama lui Șișac, și le-a zis: „Așa vorbește Domnul: «Voi m-ați abandonat, și eu vă abandonez în mâna lui Șișac!»”.
- ⁶ Căpeteniile lui Israel și regele s-au umilit și au zis: „Drept este Domnul!”.
- ⁷ Când Domnul a văzut că s-au umilit, cuvântul Domnului a fost către Șemaia: „S-au umilit; nu-i voi nimici, ci le voi da peste puțin [timp] eliberarea și mânia mea nu se va revărsa împotriva Ierusalimului prin mâna lui Șișac,
- ⁸ dar îi vor deveni sclavi și vor cunoaște [diferența] dintre slujirea mea și slujirea stăpânilor [altor] țări”.
- ⁹ Șișac, regele Egiptului, a urcat împotriva Ierusalimului. A luat vistieriile din templul Domnului și vistieriile din palatul regelui: a luat tot. A luat scuturile din aur pe care le făcuse Solomon.
- ¹⁰ Regele Roboam a făcut în locul lor scuturi de bronz și le-a încredințat în mâna căpeteniilor alergătorilor care păzeau intrarea casei regelui.
- ¹¹ Ori de câte ori regele mergea la casa Domnului, veneau alergătorii și le purtau; apoi le duceau înapoi în camera alergătorilor.
- ¹² S-au umilit, iar Domnul și-a întors de la ei mânia și nu i-a nimicit de tot. Și erau lucruri frumoase și în Iuda.

Judecată despre Roboam

- ¹³ Regele Roboam s-a întărit în Ierusalim și a domnit. Avea patruzeci și unu de ani când a devenit rege și a domnit șaptesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care o alesese Domnul dintre toate triburile lui Israel ca să-și pună numele în ea. Numele mamei lui era Naama din Amon.
- ¹⁴ Însă a făcut rău, pentru că nu și-a dispus inima să-l caute pe Domnul.
- ¹⁵ Faptele lui Roboam, cele dintâi și cele de pe urmă, nu sunt ele oare scrise între faptele lui Șemaia, profetul, și ale lui Ido, văzătorul, după genealogii? Între Roboam și Ieroboam au fost războaie tot timpul.
- ¹⁶ Roboam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în cetatea lui David. Și a domnit Abia, fiul său, în locul lui.

ABIA ȘI PREOȚIA LEGITIMĂ (914 – 911 î.C)

Războiul

¹ În anul al optsprezecelea al domniei lui Ieroboam, a domnit Abia peste Iuda.

² El a domnit trei ani la Ierusalim. Numele mamei sale era Micaia, fiica lui Uriel din Ghibeea. Și a fost război între Abia și Ieroboam.

³ Abia a început lupta cu o armată de bărbați viteji [în număr de] patru sute de mii de oameni aleși. Ieroboam s-a așezat în linie de bătaie împotriva lui cu opt sute de mii de oameni aleși, bărbați viteji.

Discursul lui Abia

⁴ Abia s-a ridicat pe vârful muntelui Temaraim – care este în muntele lui Efraim – și a zis: „Ascultați-mă, Ieroboam și [voi], întreg Israelul!

⁵ Oare nu știți voi că Domnul Dumnezeuul lui Israel le-a dat domnia peste Israel lui David și fiilor săi pentru totdeauna printr-o alianță statornică?

⁶ Dar Ieroboam, fiul lui Nebat, slujitorul lui Solomon, fiul lui David, s-a ridicat și s-a revoltat împotriva stăpânului său.

⁷ S-au adunat împotriva lui oameni de nimic, fii ai lui Belial, și s-au întărit împotriva lui Roboam, fiul lui Solomon. Roboam era tânăr și slab de inimă și nu a avut putere înaintea lor.

⁸ Acum voi spuneți că veți fi puternici înaintea stăpânirii Domnului care este în mâna fiilor lui David! Voi sunteți o mulțime numeroasă și aveți cu voi vițeei de aur pe care vi i-a făcut Ieroboam ca dumnezei.

⁹ Oare nu i-ați alungat pe preoții Domnului, pe fiii lui Aaron, și pe leviți și v-ați făcut preoți ca popoarele pământului? Oricine vine cu un vițel și șapte berbeci, devine preot al celui care nu este Dumnezeu.

¹⁰ Cât despre noi, Domnul este Dumnezeuul nostru și noi nu l-am părăsit. Preoții din slujba Domnului sunt fii ai lui Aaron, iar leviții sunt în slujirea lor.

¹¹ Noi aducem în fiecare dimineață și în fiecare seară arderi de tot Domnului, ardem tămâie mirositoare, așezăm pâinile punerii înaintea pe masa pură și aprindem candelaburul de aur și candelile lui în fiecare seară. Noi păzim ceea ce este de păzit pentru Domnul Dumnezeuul nostru; însă voi l-ați părăsit.

¹² Iată în fruntea noastră este Dumnezeu și preoții lui cu trâmbițele care sună alarmă împotriva voastră! Fii ai lui Israel, nu vă luptați împotriva Domnului Dumnezeului părinților voștri pentru că nu veți avea succes!”.

Lupta

¹³ Ieroboam a pus [oameni] la pândă care să vină prin spatele lor. Ei erau în fața lui Iuda, iar [cei din] pândă în spatele lor.

¹⁴ Cei din Iuda s-au întors și, iată, lupta era din față și din spate. Au strigat către Domnul și preoții au sunat din trâmbițe.

¹⁵ Oamenii lui Iuda au scos strigăte și, când oamenii lui Iuda au strigat, Dumnezeu i-a lovit pe Ieroboam și tot Israelul în fața lui Abia și a lui Iuda.

¹⁶ Fiii lui Israel au fugit dinaintea lui Iuda și Dumnezeu i-a dat în mâna lui.

¹⁷ Abia și poporul lui le-au provocat un mare măcel și au căzut morți din Israel cinci sute de mii de oameni aleși.

¹⁸ Fiii lui Israel au fost umiliți în acel timp, iar fiii lui Iuda s-au întărit, pentru că s-au sprijinit pe Domnul Dumnezeuul părinților lor.

Sfârșitul domniei

¹⁹ Abia l-a urmărit pe Ieroboam și i-a capturat cetățile Betel cu suburbiile sale, Ieșana cu suburbiile sale și Efron cu suburbiile sale.

²⁰ Ieroboam nu și-a redobândit puterea în zilele lui Abia, iar Domnul l-a lovit și a murit.

²¹ Dar Abia a ajuns puternic; și-a luat paisprezece soții și a dat naștere la douăzeci și doi de fii și șaisprezece fiice.

²² Celelalte fapte ale lui Abia, căile lui și vorbele lui, sunt scrise în *Comentariul Profetului Ido*.

²³ Abia a adormit împreună cu părinții săi și l-au înmormântat în cetatea lui David. Și a domnit Asa, fiul său, în locul lui. În zilele lui țara a avut liniște timp de zece ani.

14.

ASA ȘI REFORMELE LUI CULTUALE

Pacea din timpul lui Asa (911 – 870 î.C.)

¹ Asa a făcut ce este bun și drept în ochii Domnului Dumnezeului său.

² A îndepărtat altarele străine și înălțimile, a distrus stelele și a tăiat Așerele.

³ I-a impus lui Iuda să-l caute pe Domnul Dumnezeuul părinților lor, împlinind legea și poruncile.

⁴ A îndepărtat din toate cetățile lui Iuda înălțimile și stâlpii. Și domnia lui a avut liniște în fața lui.

⁵ A construit cetăți fortificate în Iuda, căci țara a avut liniște, iar el nu a avut război în anii aceia, pentru că Domnul i-a dat odihnă.

⁶ El i-a zis lui Iuda: „Să construim aceste cetăți și să le înconjurăm cu ziduri, cu turnuri, cu porți și cu zăvoare; țara este încă înaintea noastră, căci l-am căutat pe Domnul Dumnezeuul nostru. L-am căutat și el ne-a dat odihnă din toate părțile”. Ei au construit și au avut succes.

⁷ Asa avea o armată de trei sute de mii de oameni din Iuda – care purtau scut și sulită – și două sute optzeci de mii din Benjamin – care purtau scut și trăgeau cu arcul – toți oameni viteji.

Invazia lui Zerah

⁸ Zerah, etiopianul, a ieșit împotriva lor cu o armată de un milion [de oameni] și trei sute de care și a venit până la Mareșa.

⁹ Asa a ieșit înaintea lui și s-a așezat în linie de luptă în valea Țefata, lângă Mareșa.

¹⁰ Asa l-a invocat pe Domnul Dumnezeuul lui și a zis: „Doamne, numai tu poți veni în ajutor celui slab și celui puternic: vino în ajutorul nostru, Doamne Dumnezeuul nostru! Căci pe tine ne sprijinim și în numele tău am venit împotriva acestei mulțimi. Doamne, tu ești Dumnezeuul nostru: să nu învingă omul împotriva ta!”.

¹¹ Domnul i-a lovit pe etiopieni înaintea lui Asa și înaintea lui Iuda; și etiopienii au fugit.

¹² Asa și poporul care era cu el i-a urmărit până la Gherar. Etiopienii au căzut fără să se mai poată salva, căci au fost distruși de Domnul și de tabăra sa. [Asa și poporul] au luat o foarte mare pradă.

¹³ Au lovit toate cetățile dimprejurul lui Gherar, căci groaza Domnului a fost asupra lor. Au prădat toate cetățile, căci era

pradă mare în ele.

¹⁴ Au lovit și corturile turmelor și au capturat multe oi și cămile. Apoi s-au întors la Ierusalim.

15.

Cuvântarea lui Azaria și reforma

¹ Duhul lui Dumnezeu a fost peste Azaria, fiul lui Oded.

² El a ieșit înaintea lui Asa și i-a zis: „Ascultați-mă, Asa, tot Iuda și Beniamin! Domnul este cu voi când sunteți cu el; dacă-l căutați, se va lăsa găsit de voi, iar dacă-l abandonați, și el vă va abandona.

³ Multă vreme Israel nu l-a avut pe Dumnezeul adevărat, nu a avut preot care să învețe și nici lege.

⁴ Dar în necazul lor, s-au întors la Domnul Dumnezeu lui Israel, l-au căutat și el s-a lăsat găsit.

⁵ În acele timpuri, nu era pace ca să ieși și să intri, căci era panică mare peste toți locuitorii țărilor.

⁶ Un popor era distrus de un alt popor și o cetate de altă cetate, pentru că Dumnezeu îi înspăimânta prin tot felul de strâmtorări.

⁷ Dar voi fiți tari și nu lăsați să vă slăbească mâinile, căci este o răsplată pentru faptele voastre!”.

⁸ Când a auzit Asa aceste cuvinte și profeția lui Oded, profetul, s-a întărit și a îndepărtat idolii din toată țara lui Iuda și Beniamin, din cetățile pe care le capturase din ținutul muntos al lui Efraim și a înnoit altarul Domnului care era înaintea vestibulului Domnului”.

⁹ A adunat întregul Iuda, pe Beniamin și pe străinii care erau cu ei din Efraim, Manase și Simeon, căci mulți trecuseră la el când au văzut că Domnul Dumnezeu lui său era cu el.

¹⁰ Ei s-au adunat la Ierusalim în luna a treia a anului al cincisprezecelea al domniei lui Asa.

¹¹ În acea zi au adus jertfe Domnului din prada pe care o aduseseră: șapte sute de boi și șapte mii de oi.

¹² Au intrat într-o alianță ca să-l caute pe Domnul Dumnezeu părinților lor din toată inima și din tot sufletul lor.

¹³ Oricine nu-l căuta pe Domnul Dumnezeu lui Israel, era dat la moarte: de la cel mai mic până la cel mai mare și de la bărbat la femeie.

¹⁴ Au făcut jurământ Domnului cu glas tare, cu strigăte și cu [sunet] de trâmbițe și de corni.

¹⁵ Tot Iuda s-a bucurat de jurământul acesta, căci au jurat din toată inima lor, l-au căutat pe Domnul cu toată bunăvoința lor și el s-a lăsat găsit de ei. Iar Domnul le-a dat liniște de jur împrejur.

¹⁶ Și pe Maaca, mama sa, regele Asa a îndepărtat-o din demnitatea ei de regină pentru că ea făcuse un idol pentru Așera. Asa a distrus idolul, l-a sfărâmat și l-a ars în torentul Cedron.

¹⁷ Dar înălțimile nu le-a îndepărtat din Israel, deși inima lui Asa a fost integră toată viața sa.

¹⁸ A adus [lucrurile] sacre ale tatălui său și ale sale în casa lui Dumnezeu: argint, aur și obiecte.

¹⁹ Nu a fost [niciun] război până în anul al treizeci și cincilea al domniei lui Asa.

16.

Lupta cu Israel

¹ În anul al treizeci și șaselea al domniei lui Asa, Baeșa, regele lui Israel, a urcat împotriva lui Iuda și a construit Rama ca să nu lase [pe nimeni] să iasă și să intre la Asa, regele lui Iuda.

² Asa a scos argintul și aurul din vistieriile casei Domnului și din casa regelui și a trimis la Ben-Hadad, regele lui Aram care locuia la Damasc, să-i spună:

³ „Să fie o alianță între mine și tine, ca între tatăl meu și tatăl tău. Iată, îți trimit argint și aur! Hai, rupe alianța ta cu Baeșa,

regele lui Israel, ca să plece de la mine!”.

⁴ Ben-Hadad l-a ascultat pe regele Asa; le-a trimis pe căpeteniile vitejilor pe care îi avea împotriva cetăților lui Israel. Ei au lovit [cetățile] Iion, Dan, Abel-Maim și toate depozitele din cetățile lui Neftali.

⁵ Când a auzit Baeșa [lucrul acesta], a încetat să mai construiască Rama și și-a oprit lucrarea.

⁶ Regele Asa i-a luat pe toți cei din Iuda și au ridicat pietrele din Rama și lemnul pe care le utilizase Baeșa și a construit cu ele Gheba și Mițpa.

⁷ În acel timp, Hanani, văzătorul, a venit la Asa, regele lui Iuda, și i-a zis: „Pentru că te-ai sprijinit pe regele din Aram și nu te-ai sprijinit pe Domnul Dumnezeuul tău, de aceea armata regelui din Aram a scăpat din mâinile tale.

⁸ Oare etiopienii și libienii nu erau o armată mare, cu multe care și foarte mulți călăreți? Te-ai sprijinit pe Domnul și el i-a dat în mâinile tale.

⁹ Căci ochii Domnului scrutează tot pământul ca să se arate tare față de cei cu inima integră față de el. Te-ai comportat ca un nebun în privința aceasta; de acum înainte vei avea războaie”.

¹⁰ Asa s-a mâniat pe văzător și l-a pus în închisoare; se înfuriase pe el din cauza aceasta. În acel timp, Asa i-a oprimat [pe unii] din popor.

¹¹ Faptele lui Asa, cele dintâi și cele de pe urmă, iată-le scrise în *Cartea Regilor lui Iuda și ai lui Israel*.

¹² În anul al treizeci și nouălea al domniei sale, Asa s-a îmbolnăvit de picioare și boala lui a devenit foarte grea. Însă chiar în timpul bolii sale nu l-a căutat pe Domnul, ci pe vindecători.

¹³ Asa a adormit cu părinții săi și a murit în anul al patruzeci și unulea al domniei lui.

¹⁴ L-au îngropat în mormântul pe care și-l săpase în cetatea lui David. L-au culcat pe un pat pe care-l umpluseră cu mirodenii și amestecuri de diferite feluri pregătit după meșteșugul amestecării. Și au ars pentru el foarte multe [mirodenii].

17.

Domnia lui Iosafat (870 – 848 î.C.)

¹ Iosafat, fiul [lui Asa], a domnit în locul lui și s-a întărit împotriva lui Israel.

² A pus armate în toate cetățile fortificate ale lui Iuda; a pus garnizoane în țara lui Iuda și în cetățile din Efraim pe care le capturase Asa, tatăl său.

³ Domnul a fost cu Iosafat pentru că a umblat pe căile dintâi ale lui David, tatăl său, și nu i-a urmat pe Baali.

⁴ L-a urmat pe Dumnezeuul tatălui său și a ținut poruncile lui, nu așa cum a făcut Israel.

⁵ Domnul a întărit domnia în mâna lui: întregul Iuda îi aducea daruri lui Iosafat și el a avut multe bogății și onoare.

⁶ Inima lui s-a întărit [umblând] în căile Domnului și a îndepărtat chiar și înălțimile și Așerele din Iuda.

⁷ În anul al treilea al domniei lui a trimis căpeteniile sale – pe Ben-Hail, Obadia, Zaharia, Netaneel și Miheia – ca să învețe prin cetățile lui Iuda.

⁸ Cu ei pe leviții Șemaia, Netania, Zebadia, Asael, Șemiramot, Ionatan, Adonia, Tobia și Tob-Adonia ca leviți, iar pe Elișama și Ioram ca preoți.

⁹ Ei au învățat în Iuda; aveau cu ei *Cartea Legii Domnului*, au străbătut toate cetățile lui Iuda și au învățat poporul.

¹⁰ Groaza Domnului a fost peste toate regatele țărilor dimprejurul lui Iuda și n-au făcut război împotriva lui Iosafat.

¹¹ Dintre filistenii i-au adus lui Iosafat daruri și argint ca tribut; arabii i-au adus turme: șapte mii șapte sute de berbeci și șapte mii șapte sute de țapi.

¹² Iosafat a devenit din ce în ce mai mare. A construit în Iuda fortărețe și cetăți-depozit.

¹³ A avut multă [mână] de lucru în cetățile lui Iuda și oameni de război, bărbați viteji, în Ierusalim.

¹⁴ Acesta este recensământul după casele lor părintești: pentru Iuda, căpetenii peste mii erau: Adna, căpetenia; cu el erau trei sute de mii de bărbați viteji;

- ¹⁵ alături de el, căpetenia Iohanani; cu el erau două sute optzeci de mii;
- ¹⁶ alături de el, Amasia, fiul lui Zicri, care se oferise de bunăvoie Domnului; cu el erau două sute de mii de bărbați viteji;
- ¹⁷ Din Beniamin, Eliada, bărbat viteaz; cu el erau două sute de mii de oameni înarmați cu arc și cu scut;
- ¹⁸ alături de el, Iozabad; cu el erau o sută optzeci de mii de oameni pregătiți pentru armată.
- ¹⁹ Aceștia sunt cei care îl slujeau pe rege, în afară de aceia pe care îi pusese regele în cetățile fortificate și în întregul Iuda.
- 18.

Alianța cu Ahab și intervenția profeților

- ¹ Iosafat a avut multe bogății și onoare și s-a înrudit cu Ahab.
- ² După câțiva ani, el a coborât la Ahab în Samaria. Ahab a înjunghiat pentru el și pentru poporul care era cu el multe oi și mulți viței și a insistat să urce împotriva [cetății] Ramot-Galaad.
- ³ Ahab, regele lui Israel i-a zis lui Iosafat, regele lui Iuda: „Vrei să vii cu mine să luptăm împotriva [cetății] Ramot din Galaad?”. I-a răspuns: „Eu voi fi ca tine, poporul meu ca poporul tău; voi fi cu tine în luptă!”.
- ⁴ Apoi Iosafat i-a zis regelui lui Israel: „Consultă azi, te rog, cuvântul Domnului!”.
- ⁵ Regele lui Israel i-a adunat pe profeți – patru sute – și le-a zis: „Să mergem să luptăm împotriva [cetății] Ramot din Galaad sau să renunțăm?”. Ei i-au răspuns: „Mergi! Dumnezeu l-a dat în mâinile regelui”.
- ⁶ Dar Iosafat a zis: „Mai este aici vreun profet al Domnului ca să-l putem întreba?”.
- ⁷ Regele lui Israel i-a răspuns lui Iosafat: „Mai este un om prin care am putea să-l consultăm pe Domnul; însă îl urăsc, pentru că nu-mi profețește nimic bun, ci totdeauna numai rău: este Miheia, fiul lui Imla”. Iosafat a zis: „Să nu vorbească regele așa!”.
- ⁸ Atunci regele lui Israel a chemat un eunuc și a zis: „Adu-l repede pe Miheia, fiul lui Imla!”.
- ⁹ Regele lui Israel și Iosafat, regele lui Iuda, stăteau fiecare pe tronul său îmbrăcați fiecare în hainele lor la aria de la intrarea porții Samariei. Toți profeții profețeau înaintea lor.
- ¹⁰ Țedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse niște coarne de fier și a zis: „Așa vorbește Domnul: «Cu acestea îl vei bate pe Aram până îl vei nimici»”.
- ¹¹ Și toți profeții profețeau la fel, zicând: „Urcă la Ramot din Galaad căci vei avea succes! Domnul l-a dat în mâinile regelui!”.
- ¹² Mesagerul care se dusesse să-l cheme pe Miheia i-a vorbit așa: „Iată, cuvintele profeților sunt ca o singură gură [profețind] binele pentru rege! Să fie cuvintele tale ca [vorba] unuia dintre ei și vorbește de bine!”.
- ¹³ Miheia a răspuns: „Viu este Domnul că ceea ce-mi va spune Dumnezeuul meu, aceea voi spune!”.
- ¹⁴ A ajuns la rege și regele i-a zis: „Miheia, să mergem la Ramot din Galaad și să luptăm împotriva lui sau să renunțăm?”. El a zis: „Mergeți, căci veți avea succes! Domnul i-a dat în mâinile voastre”.
- ¹⁵ Dar regele i-a zis: „De câte ori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în numele Domnului?”.
- ¹⁶ [Miheia] a răspuns: „Văd tot Israelul risipit pe munți ca o turmă care nu are păstor. Domnul zice: «Aceștia n-au stăpân; să se întoarcă fiecare acasă în pace!»”.
- ¹⁷ Regele lui Israel i-a zis lui Iosafat: „Oare nu ți-am spus că el nu profețește nimic bun despre mine, ci numai rău?”.
- ¹⁸ Atunci [Miheia] a zis: „Ascultă cuvântul Domnului! L-am văzut pe Domnul stând pe tronul său și toată oștirea cerurilor stând lângă el, la dreapta și la stânga lui.
- ¹⁹ Domnul a zis: «Cine îl va amăgi pe Ahab, regele lui Israel, ca să urce și să cadă la Ramot din Galaad?». Și au răspuns unul într-un fel, altul în altul.
- ²⁰ A ieșit un duh, a stat înaintea Domnului și a zis: «Eu îl voi amăgi». Domnul i-a zis: «Prin ce?».
- ²¹ El a răspuns: «Voi ieși și voi fi un duh mincinos în gura tuturor profeților săi». [Domnul] a spus: «[Prin aceasta] îl vei putea amăgi! Ieși și fă așa!».

- ²² Acum, iată, Domnul a pus un duh mincinos în gura acestor profeți ai tăi. Domnul a vorbit rău despre tine”.
- ²³ Atunci Țedechia, fiul lui Chenaana, s-a apropiat, l-a lovit pe Miheia peste obraz și a zis: „Pe ce cale a trecut Duhul Domnului de la mine ca să-ți vorbească?”.
- ²⁴ Miheia i-a răspuns: „Iată, vei vedea în ziua când vei intra în camera dinăuntru ca să te ascunzi!”.
- ²⁵ Regele lui Israel a zis: „Luați-l pe Miheia și duceți-l la Amon, căpetenia cetății, și la Ioas, fiul regelui
- ²⁶ și spuneți-le: «Așa vorbește regele: <Puneți-l pe acesta în închisoare și hrăniți-l cu pâinea întristării și cu apa întristării până când mă voi întoarce în pace!» »”.
- ²⁷ Miheia a zis: „Dacă te vei întoarce în pace, Domnul n-a vorbit prin mine”. Și a [mai] zis: „Să asculte toate popoarele!”.

Bătălia. Intervenția unui profet

- ²⁸ Regele lui Israel și Iosafat, regele lui Iuda, au urcat la Ramot din Galaad.
- ²⁹ Regele lui Israel i-a zis lui Iosafat: „Mă voi preface că sunt altcineva și voi merge la luptă. Tu însă, îmbracă-te cu hainele tale!. Regele lui Israel s-a prefăcut că este altcineva și a mers la luptă.
- ³⁰ Regele lui Aram a poruncit căpeteniilor peste care: „Să nu luptați nici cu cel mic, nici cu cel mare, ci numai cu regele lui Israel!”.
- ³¹ Când l-au văzut căpeteniile carelor pe Iosafat, au zis: „Cu siguranță, acesta este regele lui Israel”. S-au întors spre el ca să lupte, dar Iosafat a strigat. Domnul l-a ajutat și Dumnezeu i-a îndepărtat de la el.
- ³² Când au văzut căpeteniile carelor că nu era regele lui Israel, au plecat de la el.
- ³³ Atunci un om a tras cu arcul la întâmplare și l-a lovit pe regele lui Israel între solzii armurii. [Ahab] a zis către cel [care-i mâna] carul: „Întoarce-te și scoate-mă din tabără, căci sunt rănit!”.
- ³⁴ Lupta s-a intensificat în ziua aceea. Regele a stat drept în car în fața arameilor până seara și a murit la apusul soarelui.

19.

Iehu îl muștră pe Iosafat

- ¹ Iosafat, regele, s-a întors în pace acasă la Ierusalim.
- ² Iehu, fiul lui Hanani, profetul, i-a ieșit înaintea și i-a zis regelui Iosafat: „Oare se cuvine să-l ajuți pe cel rău și să-i iubești pe cei care-l urăsc pe Domnul? Pentru aceasta, mânia Domnului va veni asupra ta.
- ³ Totuși, sunt lucruri bune în tine, căci ai ars Așerele și ți-ai stabilit inima să-l caute pe Dumnezeu”.

Reforma judiciară

- ⁴ Iosafat a locuit la Ierusalim. A ieșit și a mers prin popor, de la Beer-Șeba până la zona muntoasă a lui Efraim și i-a întors la Domnul Dumnezeul părinților lor.
- ⁵ A pus judecători în țară: în toate cetățile lui Iuda și în fortărețe – cetate după cetate.
- ⁶ Le-a zis judecătorilor: „Vedeți ce faceți, pentru că nu judecați pentru un om, ci pentru Domnul; el este cu voi când faceți judecată.
- ⁷ Acum, frica Domnului să fie peste voi! Aveți grijă cum lucrați! Căci la Domnul nu este nedreptate; nu este părtinitor și nu primește daruri”.
- ⁸ Întorcându-se la Ierusalim, Iosafat a pus și în Ierusalim dintre leviți, preoți și dintre capii părintești ai lui Israel ca să împartă

de la Domnul judecată și dreptate.

⁹ Și le-a poruncit: „Să lucrați în frica de Domnul, după adevăr și cu inimă integră!

¹⁰ În orice problemă cu care vor veni la voi frații voștri care locuiesc în cetățile lor: între sânge și sânge, între lege și poruncă, între hotărâri și judecăți, să-i învățați să nu se facă vinovați înaintea Domnului ca să nu vină mânia lui peste voi și peste frații voștri! Faceți aceasta și un veți fi vinovați!

¹¹ Iată, Amaria, marele preot, va fi peste voi pentru toate problemele legate de Domnul, iar Zebadia, fiul lui Ismael, căpetenia casei lui Iuda, pentru toate problemele legate de rege; leviții vor fi scribi înaintea voastră. Fiți tari și lucrați; Domnul va fi cu cel bun”.

20.

Victoria lui Iosafat

¹ După aceea, fiii lui Moab și fiii lui Amon, și cu ei câțiva din Maon, au venit la luptă împotriva lui Iosafat.

² Au venit și i-au adus la cunoștință lui Iosafat, zicând: „A venit împotriva ta o mare mulțime de dincolo de mare, din Aram; iată, sunt la Hațaton-Tamar, adică En-Ghedî”.

³ Iosafat a fost cuprins de teamă, a hotărât să-l consulte pe Domnul și a declarat un post pentru întregul Iuda.

⁴ Iuda s-a adunat să-l cheme pe Domnul și au venit și din cetățile lui Iuda să-l caute pe Domnul.

⁵ Iosafat a stat în picioare în mijlocul adunării lui Iuda și a Ierusalimului, în casa Domnului, înaintea curții celei noi.

⁶ Și a zis:

„Doamne Dumnezeul părinților noștri,
oare nu ești tu Dumnezeu în ceruri
și nu stăpânești tu peste toate domniile popoarelor?
Oare nu este în mâna ta tăria și puterea?
Nimeni nu poate să stea înaintea ta!

⁷ Oare nu ești tu, Dumnezeul nostru,
care i-ai alungat pe locuitorii țării acesteia
dinaintea poporului tău Israel,
și nu i-ai dat-o tu descendenței lui Abraham
care te iubește pentru totdeauna?

⁸ Ei au locuit în ea
și au construit în ea un sanctuar
pentru numele tău, zicând:

⁹ «Dacă va veni peste noi vreun rău,
sabie sau judecată,
ciumă sau foamete,
vom veni înaintea acestei case
și înaintea feței tale,
– căci numele tău este în casa aceasta –
vom striga către tine din necazul nostru,
iar tu ne vei asculta și ne vei elibera.

¹⁰ Acum, iată, fiii lui Amon,
ai lui Moab și cei din muntele Seir,
la care i-ai dat lui Israel să meargă
atunci când venea din țara Egiptului,

– căci s-au abătut de la ei și nu i-au nimic –

¹¹ iată-i cum ne răsplătesc

venind să ne alunge din moștenirea ta
pe care tu ne-ai dat-o în stăpânire!

¹² Dumnezeuul nostru,

oare nu vei face judecată împotriva lor?

Căci noi nu avem putere înaintea acestei mari mulțimi
care vine împotriva noastră.

Noi nu știm ce să facem,

iar ochii noștri sunt [îndreptați] spre tine!”.

¹³ Întregul Iuda stătea înaintea Domnului: pruncii, soțiile și fiii lor.

¹⁴ Duhul Domnului a venit în mijlocul adunării peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, un levit dintre fiii lui Asaf.

¹⁵ [Iahaziel] a zis: „Fiți atenți, voi cei din întregul Iuda, locuitorii din Ierusalim, și tu, rege Iosafat! Așa vă vorbește Domnul: «Nu vă temeți și nu vă înspăimântați înaintea acestei mari mulțimi, căci lupta nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu!»

¹⁶ Măine coborâți împotriva lor! Iată, ei vin pe urcușul Țiț; îi veți găsi la capătul torentului, în fața pustiiului Ieruel».

¹⁷ Nu voi veți avea de luptat cu această ocazie: voi așezați-vă, stați și vedeți eliberarea Domnului care este cu voi. Iuda și Ierusalim, nu vă temeți și nu vă înspăimântați! Măine ieșiți înaintea lor și Domnul va fi cu voi!”.

¹⁸ Iosafat s-a plecat cu fața la pământ, iar întregul Iuda și locuitorii Ierusalimului au căzut înaintea Domnului ca să se închine Domnului.

¹⁹ Leviții dintre fiii lui Chehat și dintre fiii lui Core s-au ridicat să-l laude pe Domnul Dumnezeuul lui Israel cu glas tare și puternic.

²⁰ S-au sculat dimineața și au ieșit spre pustiiul Tecoa. În timp ce ieșeau, Iosafat a stat în picioare și le-a zis: „Ascultați-mă, Iuda și voi, locuitori ai Ierusalimului! Credeți în Domnul Dumnezeuul vostru și veți fi întăriți! Aveți încredere în profeții lui și veți avea succes!”.

²¹ Apoi s-a sfătuit cu poporul și a stabilit cântăreți pentru Domnul ca să-l laude în sfântă splendoare. Când ieșeau înaintea armatei spuneau: „Preamăriți-l pe Domnul, căci veșnică este îndurarea lui!”.

²² În momentul când au început să cânte cu bucurie și să-l laude, Domnul a pus o capcană împotriva fiilor lui Amon, ai lui Moab și ai celor din muntele Seir care veniseră împotriva lui Iuda, și au fost bătuți.

²³ Fiii lui Amon și ai lui Moab s-au ridicat împotriva locuitorilor din muntele Seir ca să-i distrugă și să-i nimicească. După ce au terminat cu locuitorii din Seir, s-au ajutat unul pe altul să se nimicească.

²⁴ Iuda a venit pe înălțimea spre pustiu; s-a întors spre mulțime și, iată, erau cadavre căzute la pământ și nu scăpase nimeni.

²⁵ Iosafat și poporul său au mers să ia prada de la ei. Au găsit multe bunuri, haine și obiecte prețioase. Au strâns mai mult decât puteau duce și timp de trei zile au adunat prada, pentru că era multă.

²⁶ A patra zi s-au adunat la Emec-Beraca, pentru că acolo îl binecuvântaseră pe Domnul. De aceea au dat acelui loc numele de Emec-Beraca până azi.

²⁷ Toți oamenii din Iuda și din Ierusalim, cu Iosafat în frunte, s-au întors la Ierusalim cu bucurie căci Domnul le dăduse bucurie asupra dușmanilor lor.

²⁸ Au intrat în Ierusalim în sunet de alăute, de harpe și de trâmbițe până la casa Domnului.

²⁹ Groaza lui Dumnezeu a fost asupra tuturor domniilor pământului când au auzit că Domnul a luptat împotriva dușmanilor lui Israel.

³⁰ Domnia lui Iosafat a fost liniștită și Dumnezeuul lui i-a dat odihnă de jur împrejur.

Sfârșitul domniei

- ³¹ Iosafat a domnit peste Iuda. Avea treizeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit douăzeci și cinci de ani la Ierusalim. Numele mamei sale era Azuba, fiica lui Șilhi.
- ³² El a mers pe calea tatălui său Asa și nu s-a abătut de la ea, făcând ceea ce este plăcut în ochii Domnului.
- ³³ Numai că înălțimile nu le-a îndepărtat și poporul încă nu avea inima stabilă față de Dumnezeuul părinților lor.
- ³⁴ Celelalte fapte ale lui Iosafat, cele dintâi și cele de pe urmă, iată-le scrise între faptele lui Iehu, fiul lui Hanani, care face parte din *Cartea Regilor lui Israel*.
- ³⁵ După aceea, Iosafat, regele lui Iuda, s-a aliat cu Ahazia, regele lui Israel care lucra cu răutate.
- ³⁶ S-a unit cu el ca să facă corăbii care să meargă la Tarșiș. Și au făcut corăbii la Ețion-Gheber.
- ³⁷ Eliezer, fiul lui Dodava din Mareșa, a profețit împotriva lui Iosafat și a zis: „Pentru că te-ai aliat cu Ahazia, Domnul ți-a sfărâmat lucrarea”. Corăbiile au fost sfărâmate și n-au putut să meargă la Tarșiș.

21.

Domnia lui Ioram (848 – 842 î.C.)

- ¹ Iosafat a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și a domnit Ioram, fiul său, în locul lui.
- ² [Ioram] îi avea frați, fii ai lui Iosafat, pe: Azaria, Iehiel, Zaharia, Azaria, Mihael și Șefatia. Aceștia sunt toți fiii lui Iosafat, regele lui Israel.
- ³ Tatăl lor le dăduse daruri mari în argint, în aur și în lucruri prețioase, împreună cu cetăți fortificate în Iuda; dar domnia i-a dat-o lui Ioram, pentru că el era întâiul născut.
- ⁴ Ioram a luat în stăpânire domnia tatălui său și s-a întărit. I-a ucis pe toți frații săi cu sabia și chiar pe [unii] dintre căpeteniile lui Israel.
- ⁵ Ioram avea treizeci și doi de ani când a devenit rege și a domnit opt ani la Ierusalim.
- ⁶ El a umblat pe calea regilor lui Israel, așa cum a făcut casa lui Ahab, căci o avea de soție pe fiica lui Ahab. El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului.
- ⁷ Dar Domnul n-a voit să distrugă casa lui David de dragul alianței pe care o încheiase cu David, căruia îi spusese: „Voi pune o candelă pentru fiii tăi pentru totdeauna”.
- ⁸ În zilele lui, Edom s-a răzvrătit de sub mâna lui și și-a făcut un rege peste ei.
- ⁹ Ioram, tot poporul și toate carele care erau cu el au mers [împotriva lor]. S-au ridicat noaptea și i-au lovit pe Edom care îl înconjurase și pe căpeteniile carelor.
- ¹⁰ Edom s-a răzvrătit de sub mâna lui Iuda până astăzi. Atunci s-a răzvrătit și Libna în același timp de sub mâna lui, căci [Ioram] îl abandonase pe Domnul Dumnezeuul părinților lor.
- ¹¹ A făcut și înălțimi pe munții lui Iuda. I-a făcut pe locuitorii Ierusalimului să se prostitueze și l-a amăgit pe Iuda.
- ¹² Dar i-a ajuns o scrisoare de la Ilie, profetul, care zicea: „Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui David, tatăl tău: «Pentru că nu ai umblat pe căile tatălui tău Iosafat și pe căile lui Asa, regele lui Iuda,
- ¹³ ci ai umblat pe calea regilor lui Israel; pentru că i-ai făcut pe Iuda și pe locuitorii Ierusalimului să se prostitueze, așa cum s-a prostituit casa lui Ahab, și pentru că i-ai ucis pe frații tăi, din casa tatălui tău, care erau mai buni decât tine,
- ¹⁴ iată, Domnul va lovi cu o mare nenorocire poporul tău, fiii tăi, soțiile tale și toate bunurile tale!
- ¹⁵ Iar pe tine te va lovi cu o boală grea, cu o boală de măruntaie, până când, din cauza bolii, vor ieși măruntaiele tale zi după zi»”.
- ¹⁶ Domnul a incitat împotriva lui Ioram duhul filistenilor și al arabilor care sunt lângă etiopieni.
- ¹⁷ Au venit împotriva lui Iuda și au năvălit asupra lui; au capturat toate bunurile care se găseau în casa regelui, chiar și pe fiii lui, și pe soțiile lui, încât nu i-a mai rămas niciun fiu în afară de Ioahaz, cel mai mic dintre fiii săi.

¹⁸ După toate acestea, Domnul l-a lovit în măruntaiele lui cu o boală fără leac.

¹⁹ Zi după zi, la doi ani de zile, i-au ieșit măruntaiele din cauza bolii și a murit în suferințe cumplite. Poporul său nu i-a făcut ardere [de aromate] ca arderea pentru părinții lui.

²⁰ Avea treizeci și doi de ani când a devenit rege și a domnit opt ani la Ierusalim. A murit fără să fie regretat. L-au îngropat în cetatea lui David, dar nu în mormintele regilor.

22.

Ahazia (842 î.C.)

¹ Locuitorii Ierusalimului l-au făcut rege în locul lui pe Ahazia, fiul său cel mai mic; căci ceilalți fuseseră uciși de o ceată care a intrat cu arabii în tabără. Ahazia, fiul lui Ioram, a domnit ca rege în Iuda.

² Ahazia avea patruzeci și doi de ani când a devenit rege și a domnit un an la Ierusalim. Numele mamei sale era Atalia, fiica lui Omri.

³ El a umblat pe căile casei lui Ahab căci mama lui îl sfătuia să facă rău.

⁴ A făcut ceea ce este rău în ochii Domnului ca și casa lui Ahab, căci ei erau sfătuitoarii lui după moartea tatălui său, spre pierzarea lui.

⁵ Urmând sfatul lui, a mers la luptă cu Ioram, fiul lui Ahab, regele lui Israel, împotriva lui Hazael, regele din Aram, la Ramot-Galaad, iar arameii l-au lovit pe Ioram.

⁶ [Ioram] s-a întors la Izreel să se vindece de rănilor pe care i le făcuseră la Rama când lupta împotriva lui Hazael, regele lui Aram. Azaria, fiul lui Ioram, regele lui Iuda, a coborât la Izreel să-l vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, care era bolnav.

⁷ A fost de la Dumnezeu ruina lui Ahazia ca să vină la Ioram. Când a ajuns, a ieșit cu Ioram să meargă la Iehu, fiul lui Nimși, pe care-l unse Domnul ca să distrugă casa lui Ahab.

⁸ Când Iehu făcea judecata asupra casei lui Ahab, le-a găsit pe căpeteniile lui Iuda și pe fiii fraților lui Ahazia care îl slujeau pe Ahazia și i-a ucis.

⁹ L-au căutat pe Ahazia și l-au prins în Samaria, unde se ascunsese. L-au adus la Iehu și l-au omorât. Apoi l-au îngropat, căci ziceau: „Este fiul lui Iosafat, care l-a căutat pe Domnul din toată inima lui”. Și nu a mai fost nimeni din casa lui Ahazia care să poată să domnească.

Crima reginei Atalia (841 – 835 î.C.)

¹⁰ Atalia, mama lui Ahazia, văzând că fiul ei a murit, s-a ridicat și a nimicit întreaga descendență regală a casei lui Iuda.

¹¹ Ioșabeat, fiica regelui, l-a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a ascuns dintre fiii regelui care fuseseră uciși: l-a pus împreună cu doica lui în camera paturilor. Ioșabeat – fiica regelui Ioram, soția lui Iehoiada, preotul, – care era sora lui Ahazia, l-a ascuns din fața Ataliei care nu l-a ucis.

¹² El a stat ascuns cu ele timp de șase ani în casa lui Dumnezeu. Iar Atalia domnea în țară.

23.

Ungerea lui Ioas și moartea Ataliei

¹ În anul al șaptelea, Iehoiada s-a întărit și a făcut o alianță cu căpeteniile peste sute: cu Azaria, fiul lui Ieroham, cu Ismael, fiul lui Iohanah, cu Azaria, fiul lui Obed, cu Maaseia, fiul lui Adaia, și cu Elișafat, fiul lui Zicri.

² Au străbătut întregul Iuda și i-au adunat pe leviți din toate cetățile lui Iuda și pe capii părintești ai lui Israel și au venit la Ierusalim.

³ Toată adunarea a încheiat o alianță în casa lui Dumnezeu. [Iehoiada] le-a zis: „Iată, fiul regelui domnește așa cum Domnul a spus despre fiii lui David.

⁴ Acest lucru să-l faceți: o treime dintre voi, toți care veniți [în zi de] sabbat ca să [slujiți ca] preoți și leviți, să fie păzitori la praguri;

⁵ altă treime să stea la casa regelui și o treime la poarta Iesod. Tot poporul să fie în curțile casei Domnului!

⁶ Nimeni să nu intre în casa Domnului, în afară de preoții și leviții care slujesc: ei să intre, căci sunt sfinți! Tot poporul să păzească ceea ce este de păzit al Domnului!

⁷ Leviții să-l înconjoare pe rege de jur împrejur fiecare cu instrumentele lui în mână: oricine va intra în templu să fie dat morții! Ei să fie cu regele când intră și când iese!”.

⁸ Leviții și întregul Iuda au făcut după cum le poruncise Iehoiada, preotul. Și-au luat fiecare oamenii lui, pe cei ce intrau [în zi] de sabbat și pe cei care ieșeau [în zi] de sabbat, căci Iehoiada, preotul, nu dăduse drumul grupelor.

⁹ Preotul Iehoiada le-a dat căpeteniilor peste sute sulile, scuturile [mari] și scuturile [mici] care erau ale regelui David și care erau în casa Domnului.

¹⁰ A așezat tot poporul, fiecare cu lancea în mână, din partea dreaptă a casei până în partea stângă a casei, spre altar și spre casă, de jur împrejurul regelui.

¹¹ L-au scos pe fiul regelui, i-au pus diadema și mărturia și l-au făcut rege. Ioiada și fiii săi l-au uns și au zis: „Trăiască regele!”.

¹² Atalia a auzit strigătul alergătorilor și al poporului care îl aclama pe rege și a venit la popor în templul Domnului.

¹³ S-a uitat și, iată, regele stătea lângă coloana lui, la intrare. Căpeteniile și cei cu trâmbițele erau lângă rege. Tot poporul țării se bucura și suna din trâmbițe, iar cântăreții cu instrumente muzicale dădeau tonul pentru aclamație. Atalia și-a sfâșiat hainele și a zis: „Trădare! Trădare!”.

¹⁴ Iehoiada, preotul, a făcut să iasă căpeteniile peste sute care comandau armata și le-a zis: „Scoateți-o dintre rânduri și pe oricine vrea să meargă după ea ucideți-l cu sabia!”. Căci preotul spusese să nu fie omorâtă în templul Domnului.

¹⁵ Ei au pus mâna pe ea și ea a mers spre intrarea de la poarta cailor la palatul regelui și au ucis-o acolo.

Reforma lui Iehoiada

¹⁶ Iehoiada a încheiat o alianță între el, tot poporul și rege ca ei să fie poporul Domnului.

¹⁷ Tot poporul a venit la templul lui Baal și l-au dărâmat; i-au sfărâmat altarele și imaginile sale și l-au ucis pe Matan, preotul lui Baal, în fața altarelor.

¹⁸ Iehoiada a pus slujirile casei Domnului în mâna preoților și a leviților pe care-i stabilise David ca să aducă arderi de tot Domnului, după cum este scris în legea lui Moise, cu bucurie și cu cântece, după dispozițiile lui David.

¹⁹ A pus ușieri la ușile casei Domnului ca să nu intre cel impur pentru niciun motiv.

²⁰ A luat căpeteniile peste sute, nobilii și conducătorii peste popor, tot poporul țării și l-au coborât pe rege din casa Domnului; l-au dus prin poarta cea de sus în casa regelui și l-au așezat pe rege pe tronul său de domnie.

²¹ Tot poporul țării se bucura, iar cetatea a avut liniște. Pe Atalia o omorâseră cu sabia.

24.

Restaurarea templului

¹ Ioas avea șapte ani când a devenit rege și a domnit patruzeci de ani la Ierusalim. Numele mamei sale era Țibia din Beer-Șeba.

² Ioas a făcut ceea ce este plăcut în ochii Domnului în toate zilele lui Iehoiada, preotul.

- ³ Iehoiada a luat pentru [Ioas] două soții și [Ioas] a dat naștere la fii și la fiice.
- ⁴ După aceea, Ioas a avut la inimă să renoveze templul Domnului.
- ⁵ I-a adunat pe preoți și pe leviți și le-a zis: „Ieșiți în cetățile lui Iuda și adunați din tot Israelul argint și aur pentru casa Dumnezeului vostru din an în an; iar voi grăbiți lucrarea! Însă leviții nu s-au grăbit”.
- ⁶ Regele l-a chemat pe Iehoiada, capul, și i-a zis: „Pentru ce nu ai cerut ca leviții să aducă din Iuda și din Ierusalim darea [stabilită] adunării lui Israel de Moise, slujitorul Domnului pentru cortul mărturie?”
- ⁷ Pentru că Atalia cea nelegiuită și fiii ei au devastat casa lui Dumnezeu și toate obiectele sacre ale casei Domnului le-au folosit pentru Baal”.
- ⁸ Regele a zis: „Să se facă o cutie care să fie pusă la intrarea în casa Domnului, în afară!
- ⁹ S-a dat de știre în Iuda și în Ierusalim ca să se aducă Domnului darea [stabilită] pentru Israel de Moise, slujitorul Domnului, în pustiu.
- ¹⁰ Toate căpeteniile și tot poporul s-au bucurat: veneau și aruncau în ladă până o umpleau.
- ¹¹ Când se aducea lada la controlul [stabilit] de rege prin mâna leviților și vedeau că era mult argint, veneau secretarul regelui și slujitorul marelui preot și goleau lada. Apoi o luau și o duceau la locul ei. Și așa făceau zi de zi; și au adunat mult argint.
- ¹² Regele și Iehoiada îl dădeau celor care făceau lucrarea slujirii în casa Domnului, celor tocmiți ca să cioplească piatră și să facă gravuri ca să înnoiască templul Domnului, ca și lucrătorilor în fier și în bronz, ca să întărească templul Domnului.
- ¹³ Lucrătorii făceau lucrarea și lucrarea înainta prin mâna lor. Au ridicat casa lui Dumnezeu după măsura ei și au întărit-o.
- ¹⁴ Când au terminat, au adus înaintea regelui și a lui Iehoiada argintul rămas. Cu el au făcut obiecte sacre pentru casa Domnului: instrumente de slujire pentru arderile de tot și pentru [jertfele] de ispășire, obiecte de aur și de argint. Aduceau permanent arderi de tot în casa Domnului în toată viața lui Iehoiada.
- ¹⁵ Iehoiada a ajuns bătrân și sătul de zile și a murit. Avea o sută treizeci de ani când a murit.
- ¹⁶ L-au îngropat în cetatea lui David împreună cu regii, pentru că făcuse bine în Israel, pentru Dumnezeu și pentru casa lui.

Decăderea lui Ioas și sfârșitul domniei

- ¹⁷ După moartea lui Iehoiada, căpeteniile lui Iuda au venit și s-au închinat înaintea regelui. Atunci regele i-a ascultat.
- ¹⁸ Au abandonat casa Domnului Dumnezeului părinților lor și au slujit Așelerelor și idolilor. Mânia Domnului a venit asupra lui Iuda și asupra Ierusalimului din cauza acestei vinovății.
- ¹⁹ [Domnul] a trimis la ei profeți ca să-i facă să se întoarcă la el; [aceștia] au mărturisit împotriva lor, dar ei nu și-au plecat urechea.
- ²⁰ Duhul lui Dumnezeu l-a investit pe Zaharia, fiul preotului Iehoiada. El a stat înaintea poporului și le-a zis: „Așa vorbește Dumnezeu: «De ce încălcați legile Domnului? Nu veți avea succes! Voi l-ați părăsit pe Domnul, [de aceea] și el vă părăsește pe voi!»”.
- ²¹ Au conspirat împotriva lui și l-au bătut cu pietre din porunca regelui, în curtea casei Domnului.
- ²² Nu și-a amintit regele Ioas de bunăvoința pe care i-a arătat-o Iehoiada, tatăl său, și i-a ucis fiul. În timp ce murea, el a zis: „Să vadă Domnul și să judece!”.
- ²³ După trecerea anului, armata lui Aram a urcat împotriva lui [Ioas]. Au venit în Iuda și în Ierusalim și au ucis toate căpeteniile poporului. Iar prada lor au trimis-o regelui de la Damasc.
- ²⁴ Cu un număr mic de oameni a venit armata lui Aram, dar Domnul a dat în mâna lor o armată foarte numeroasă, căci l-au părăsit pe Domnul Dumnezeul părinților lor. Ei au împlinit sentința față de Ioas.
- ²⁵ Când au plecat de la el, lăsându-l în mari suferințe, slujitorii lui au conspirat împotriva lui din cauza sângelui fiului lui Iehoiada, preotul, și l-au ucis în patul lui. L-au îngropat în cetatea lui David, dar nu l-au îngropat în mormintele regilor.
- ²⁶ Aceștia sunt cei care au conspirat împotriva lui: Zabad, fiul lui Șimeat, [o femeie] din Amon, și Iozabad, fiul lui Șimrit, [o femeie] din Moab.

²⁷ Despre fiii săi, despre mulțimea dărilor [stabilite] pentru ei pentru consolidarea casei lui Dumnezeu, iată sunt scrise în comentariul *Cărții Regilor*. Și a domnit Amasia, fiul său, în locul lui.

25.

Domnia lui Amasia (796 – 781 î.C.)

¹ Amasia avea douăzeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Numele mamei lui era Ioadan din Ierusalim.

² El a făcut ceea ce este drept în ochii Domnului, dar nu cu o inimă integră.

³ Când și-a întărit domnia, i-a ucis pe slujitorii săi care îl loviseră pe rege, tatăl său.

⁴ Dar pe fiii lor nu i-a ucis, întrucât [a făcut] cum este scris în lege, în cartea lui Moise unde Domnul a poruncit, zicând: „Să nu-i omorâți pe părinți pentru fii și nici pe fii să nu-i omorâți pentru părinți, ci fiecare să fie omorât pentru păcatul său”.

Războiul împotriva lui Edom

⁵ Amasia i-a adunat pe cei din Iuda și i-a așezat după casele părintești, căpetenii peste mii și căpetenii peste sute, pentru întregul Iuda și Beniamin. I-a numărat de la douăzeci de ani în sus și i-a găsit trei sute de mii de [bărbați] aleși [în stare] să iasă la armată și să mânuiască sabia și scutul.

⁶ A mai tocmnit din Israel o sută de mii de viteji cu o sută de talanți de argint.

⁷ Un om al lui Dumnezeu a venit la el și a zis: „Rege, armata lui Israel să nu meargă cu tine, căci Domnul nu este cu Israel, cu niciunul dintre fiii lui Efraim!

⁸ Și chiar dacă merge și tu te vei arăta puternic în luptă, Dumnezeu te va face să cazi înaintea dușmanului, întrucât Dumnezeu are puterea să te ajute și să te facă să cazi”.

⁹ Amasia i-a zis omului lui Dumnezeu: „Dar ce să fac cu cei o sută de talanți pe care i-am dat trupei lui Israel?”. Omul lui Dumnezeu i-a răspuns: „Domnul poate să-ți dea mult mai mult decât atât”.

¹⁰ Atunci Amasia a despărțit trupa care a venit la el din Efraim ca ei să meargă acasă. Ei s-au mâniat foarte mult împotriva lui Iuda și s-au întors acasă mâniați.

¹¹ Amasia a prins curaj, a scos poporul la Ghe-Hamelah și i-a lovit pe fiii lui Seir: zece mii [de oameni].

¹² Fiii lui Iuda au capturat zece mii de [oameni] vii pe care i-au dus pe vârful unei stânci. I-au aruncat de pe vârful stâncii și toți au fost zdrobiți.

¹³ Însă oamenii din trupa pe care o trimisese înapoi ca să nu mai meargă cu el la luptă au năvălit asupra cetăților lui Iuda, de la Samaria până la Bet-Horon, au ucis dintre ei trei mii și au luat o pradă mare.

¹⁴ Când Amasia s-a întors după ce i-a lovit pe cei din Edom, i-a adus pe zeii fiilor lui Seir și i-a așezat ca zei ai săi: înaintea lor s-a închinat și a ars tămâie pentru ei.

¹⁵ Mânia Domnului s-a aprins împotriva lui Amasia. A trimis la el un profet să-i zică: „Pentru ce i-ai consultat pe zeii poporului care nu au putut să-l salveze pe poporul lor din mâna ta?”.

¹⁶ Pe când vorbea el, [Amasia] i-a zis: „Oare te-am pus noi sfetnic al regelui? Încetează! Pentru ce vrei să fii lovit?”. Profetul a încetat, zicând: „Acum știu că Dumnezeu a hotărât să te nimicească, pentru că ai făcut lucrul acesta și nu ai ascultat de sfatul meu”.

¹⁷ Amasia, regele lui Iuda, s-a sfătuit și a trimis la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, să-i spună: „Vino, să ne vedem în față!”.

¹⁸ Ioas, regele lui Israel, a trimis să spună lui Amasia, regele lui Iuda:

„Spinul care este în Liban

a trimis să spună cedrului care este în Liban:

«Dă-o pe fiica ta de soție fiului meu!»

Dar animalele sălbatice din Liban au trecut

și au călcat spinul în picioare.

¹⁹ Tu zici că l-ai lovit pe Edom și ți s-a înălțat inima lăudându-te. Acum rămâi acasă! De ce să provoci răul și să cazi tu și Iuda împreună cu tine?”.

²⁰ Dar Amasia nu a ascultat, căci de la Domnul era aceasta ca să-i dea în mâna lor, pentru că i-au căutat pe zeii lui Edom.

²¹ Ioas, regele lui Israel, a urcat și s-au văzut față în față cu Amasia, regele lui Iuda, la Bet-Şemeş care este în Iuda.

²² Iuda a fost bătut înaintea lui Israel și fiecare a fugit la cortul lui.

²³ Dar pe Amasia, regele lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ahazia, Ioas, regele lui Israel, l-a prins la Bet-Şemeş și l-a dus la Ierusalim. A făcut o spărtură de patru sute de coți în zidul Ierusalimului de la Poarta Efraim până la Poarta Unghiului.

²⁴ A luat tot aurul, tot argintul, toate obiectele care se găseau în casa lui Dumnezeu, la Obed-Edom, vistieriile casei împăratului și pe ostatici. Apoi s-a întors în Samaria.

²⁵ Amasia, fiul lui Ioas, regele lui Iuda, a mai trăit cincisprezece ani după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, regele lui Israel.

²⁶ Celelalte fapte ale lui Amasia, cele dintâi și cele de pe urmă, nu sunt ele oare scrise în *Cartea Regilor lui Iuda și ai lui Israel*?

²⁷ Însă atunci când Amasia s-a îndepărtat de la urmarea lui Dumnezeu, au făcut un complot împotriva lui la Ierusalim. El a fugit la Lachiş, însă au trimis după el la Lachiş și l-au omorât acolo.

²⁸ L-au dus pe cai și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui Iuda.

26.

Domnia lui Ozia (781 – 740 î.C.)

¹ Tot poporul din Iuda l-a luat pe Ozia, care avea şaisprezece ani, și l-a făcut rege în locul tatălui său Amasia.

² Ozia a reconstruit [cetatea] Elot și a adus-o înapoi la Iuda după ce regele a adormit cu părinții săi.

³ Ozia avea şaisprezece ani când a devenit rege și a domnit cincizeci și doi de ani la Ierusalim. Numele mamei lui era Iecolia din Ierusalim.

⁴ El a făcut ceea ce este plăcut în ochii Domnului, conform cu tot ce a făcut Amasia, tatăl lui.

⁵ Atâta timp cât l-a căutat pe Dumnezeu în zilele lui Zaharia – cel priceput în viziunile lui Dumnezeu – și în zilele când l-a căutat pe Domnul, Dumnezeu i-a dat succes.

Puterea lui Ozia

⁶ A ieșit și a luptat împotriva filistenilor. A dărâmat zidul din Gat, zidul din Iabne și zidul din Aşdod și a construit cetăți în Aşdod și între filistenii.

⁷ Dumnezeu l-a ajutat împotriva filistenilor, împotriva arabilor care locuiau la Gur-Baal și împotriva celor din Maon.

⁸ Amon îi aducea daruri lui Ozia și faima lui a ajuns până la hotarul Egiptului întrucât a devenit din ce în ce mai puternic.

⁹ Ozia a zidit turnuri în Ierusalim la poarta unghiului, la poarta văii și unghiul [zidului] și le-a întărit.

¹⁰ A zidit turnuri în pustiu și a săpat multe cisterne pentru că avea multe turme în câmpie și pe podiș, agricultori și viticultori în zonele muntoase și în Carmel, întrucât îi plăcea să lucreze pământul.

¹¹ Ozia avea o armată de luptători care ieșeau la armată, după numărul recensământului lor făcut de Ieiel, secretarul, de Maaseia, scribul, sub conducerea lui Hanania, unul dintre căpeteniile regelui.

¹² Numărul complet al capilor părintești ai vitejilor armatei era de două mii șase sute.

¹³ Sub conducerea lor era tăria unei armate de trei sute șapte mii cinci sute de luptători care [luptau] cu mare vitejie ca să-l

apere pe rege de dușman.

¹⁴ Ozia le-a dat pentru toată armata scuturi, sulite, coifuri, platoșe, arcuri și praștii cu pietre.

¹⁵ A făcut la Ierusalim mașini inventate de un inventator care să fie pe turnuri și pe unghiuri ca să arunce săgeți și pietre mari. Faima lui a ajuns până departe, căci a fost ajutat în mod minunat până ce s-a întărit.

Îngâmfarea lui Ozia

¹⁶ Când a devenit puternic, inima i s-a îngâmfat până să se corupă. A fost infidel față de Domnul Dumnezeuul său arzând tămâie pe altarul tămâierii.

¹⁷ După el a venit Azaria, preotul, împreună cu optzeci de preoți ai Domnului, oameni valoroși.

¹⁸ Au stat înaintea regelui Ozia și i-au zis: „Nu este pentru tine, Ozia, să arzi tămâie înaintea Domnului, ci este pentru preoți, fiii lui Aaron, care sunt consacrați să ardă tămâie. Ieși din sanctuar pentru că ai greșit! Tu nu ai onoarea aceasta de la Domnul Dumnezeu”.

¹⁹ Ozia s-a mâniat. Avea în mână o cădelniță pentru tămâiat. Când s-a mâniat pe preoți, i-a apărut lepră pe frunte în văzul preoților, în casa Domnului, lângă altarul tămâierii.

²⁰ Marele preot Azaria și toți preoții s-au întors spre el și, iată, era plin de lepră pe frunte. L-au scos repede afară; el însuși s-a grăbit să iasă, pentru că Domnul îl lovise.

²¹ Regele Ozia a fost leproș până în ziua morții sale și a locuit într-o casă separată pentru leproși căci fusese izgonit din casa Domnului. Iar Iotam, fiul său, era judecător peste casa regelui și peste poporul țării.

²² Celelalte fapte ale lui Ozia, cele dintâi și cele de pe urmă, au fost scrise de Isaia, fiul lui Amos, profetul.

²³ Ozia a adormit cu părinții săi. L-au îngropat cu părinții săi în câmpia de înmormântare a regilor, căci ziceau: „A fost leproș”. Și a domnit Iotam, fiul său, în locul lui.

27.

Domnia lui Iotam (740 – 736 î.C.)

¹ Iotam avea douăzeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit șaisprezece ani la Ierusalim. Numele mamei sale era Ierușă, fiica lui Sadoc.

² El a făcut ceea ce este plăcut în ochii Domnului conform cu tot ce a făcut Ozia, tatăl său, numai că nu a intrat în casa Domnului. Însă poporul continua să se corupă.

³ Iotam a reconstruit poarta de sus a casei Domnului și a construit mult la zidul Ofel.

⁴ A construit cetăți în muntele lui Iuda, iar în păduri a construit fortărețe și turnuri.

⁵ El a luptat cu regele fiilor lui Amon și a fost mai tare decât ei. Fiii lui Amon i-au dat în anul acela o sută de talanți de argint, zece mii de *cor* de grâu și zece mii de orz. Aceasta îi aduceau fiii lui Amon și în anul al doilea, și în anul al treilea.

⁶ Iotam a ajuns puternic pentru că a fost fidel în căile sale înaintea Domnului Dumnezeuului său.

⁷ Celelalte fapte ale lui Iotam, toate războaiele lui, toate căile lui, iată-le scrise în *Cartea Regilor lui Israel și ai lui Iuda*.

⁸ El avea douăzeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit șaisprezece ani la Ierusalim.

⁹ Iotam a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în cetatea lui David. Și a domnit Ahaz, fiul său, în locul lui.

28.

REFORMELE LUI EZECHIA ȘI IOSIA

Domnia și nelegiuirea lui Ahaz (736 – 716 î.C.)

¹ Ahaz avea douăzeci de ani când a ajuns rege și a domnit șaisprezece ani la Ierusalim. El nu a făcut ceea ce este plăcut în ochii Domnului, ca David, tatăl său.

² A umblat pe căile regilor lui Israel și a făcut chiar chipuri turnate pentru Baali.

³ A ars tămâie în Valea fiilor lui Hinom și i-a trecut pe fiii săi prin foc, după [obiceiurile] abominabile ale popoarelor pe care le alungase Domnul dinaintea fiilor lui Israel.

⁴ A adus jertfe și tămâie pe înălțimi, pe coline și sub orice copac verde.

Invazia dușmanilor

⁵ Domnul Dumnezeuul său l-a dat în mâna regelui din Aram care l-a lovit și a luat de la el pradă mare și a dus-o în Damasc. L-a dat chiar și în mâna regelui lui Israel care i-a provocat un mare măcel.

⁶ Pecah, fiul lui Remalia, a ucis într-o singură zi o sută douăzeci de mii de oameni ai lui Iuda, toți viteji, pentru că îl părăsiseră pe Domnul Dumnezeuul părinților lor.

⁷ Zicri, un viteaz din Efraim, i-a ucis pe Maaseia, fiul regelui, pe Azricam, conducătorul casei, și pe Elcana, care era al doilea după rege.

⁸ Fiii lui Israel au luat captivi de la frații lor două sute de mii de femei, fii și fiice. Au luat de la ei multă pradă și au dus prada la Samaria.

Israelii îl ascultă pe profetul Oded

⁹ Acolo era un profet al Domnului, al cărui nume era Oded. El a ieșit înaintea armatei care venea la Samaria și le-a zis: „Pentru că mânia Domnului Dumnezeuului părinților a fost asupra lui Iuda vi i-a dat în mâinile voastre. Iar voi i-ați ucis cu o furie care ajunge până la cer.

¹⁰ Acum voi ziceți că fiii lui Iuda și ai Ierusalimului vor deveni sclavii și sclavele voastre. Dar oare nu există între voi vinovății față de Domnul Dumnezeuul vostru?

¹¹ Ascultați-mă și trimiteți-i înapoi pe captivii pe care i-ați capturat dintre frații voștri! Căci mânia aprinsă a Domnului va fi asupra voastră!”.

¹² Unii dintre căpeteniile fiilor lui Efraim, Azaria, fiul lui Iohanan, Berechia, fiul lui Meșilemot, Ezechia, fiul lui Șalum, și Amasa, fiul lui Hadlai, s-au ridicat împotriva celor care veneau de la armată.

¹³ Le-au zis: „Nu-i aduceți pe captivi! Căci la vinovăția pe care o avem față de Domnul voi mai adăugați la păcatele noastre și la vinovățiile noastre. Vina noastră este mare și mânia aprinsă [a Domnului] este asupra lui Israel.

¹⁴ Soldații i-au dus pe captivi și prada înaintea căpeteniilor și a întregii adunări.

¹⁵ Apoi s-au ridicat oamenii care fuseseră chemați pe nume și i-au luat pe captivi; pe cei care erau goi i-au îmbrăcat din pradă; i-au îmbrăcat și i-au încălțat, le-au dat să mănânce și să bea și i-au uns, pe cei slabi i-au pus pe măgari și i-au dus la Ierihon, cetatea palmierilor, la frații lor. Apoi s-au întors la Samaria.

Păcatele și moartea lui Ahaz

¹⁶ În acel timp, regele Ahaz a trimis să ceară ajutor de la regii Asiriei.

¹⁷ Cei din Edom au venit din nou, l-au bătut pe Iuda și au luat captivi.

¹⁸ Filistenii au năvălit în cetățile din Șefelah și din Negheb; au capturat [cetățile] Bet-Șemeș, Aialon, Ghederot, Soco și suburbiile sale, Timna și suburbiile ei, Ghimzo și suburbiile sale și au locuit acolo.

¹⁹ Căci Domnul l-a umilit pe Iuda din cauza lui Ahaz, regele lui Israel, care l-a făcut pe Iuda să fie fără frâu și fusese infidel față de Domnul.

²⁰ Tiglat-Pilneser, regele Asiriei, a venit împotriva lui și l-a asediat în loc să-l susțină.

²¹ Căci Ahaz a prădat casa Domnului, casa regelui și a căpeteniilor și le-a dat regelui Asiriei, dar nu i-a fost de ajutor.

²² În timp ce era asediat, acel rege Ahaz a continuat și mai mult să fie infidel față de Domnul.

²³ A adus jertfă zeilor Damascului care l-au lovit, zicând: „Pentru că zeii regilor din Aram îi ajută, le voi aduce jertfă ca ei să mă ajute”. Dar ei au fost spre căderea lui și a întregului Israel.

²⁴ Ahaz a adunat obiectele din casa lui Dumnezeu și a făcut bucăți [aceste] obiecte din casa lui Dumnezeu. A închis ușile casei Domnului și și-a făcut altare în toate colțurile Ierusalimului.

²⁵ În fiecare dintre cetățile lui Iuda a făcut înălțimi ca să ardă tămâie altor zei, mâniindu-l pe Domnul Dumnezeul părinților săi.

²⁶ Celelalte fapte ale lui și toate căile lui, cele dintâi și cele de pe urmă, iată-le scrise în *Cartea Regilor lui Iuda și ai lui Israel*.

²⁷ Ahaz a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în cetatea Ierusalimului; nu l-au dus în mormintele regilor lui Israel. Și a domnit Ezechia, fiul său, în locul lui.

29.

REFORMA LUI EZECHIA (716 -686 î.C.)

Purificarea templului

¹ Ezechia a devenit rege când avea douăzeci și cinci de ani și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Numele mamei sale era Abia, fiica lui Zaharia.

² El a făcut ceea ce este plăcut în ochii Domnului conform cu tot ce a făcut David, tatăl său.

³ În anul întâi al domniei lui, în luna întâi, a deschis ușile casei Domnului și le-a consolidat.

⁴ I-a adus pe preoți și pe leviți, i-a adunat în piața dinspre răsărit

⁵ și le-a zis: „Ascultați-mă, leviților! Acum sfințiți-vă, sfințiți casa Domnului Dumnezeului părinților voștri și scoateți impuritatea din sanctuar.

⁶ Căci părinții noștri au fost infideli, au făcut ceea ce este rău în ochii Domnului Dumnezeului nostru; l-au părăsit, și-au întors privirea de la sanctuarul Domnului și i-au întors spatele.

⁷ Au închis ușile vestibulului, au stins candelarele și nu au ars tămâie, nu au adus arderi de tot în sanctuar pentru Dumnezeul lui Israel.

⁸ De aceea mânia Domnului a fost peste Iuda și peste Ierusalim și i-a dat groazei, distrugerii și fluieratului, așa cum vedeți cu ochii voștri.

⁹ Iată, din această cauză au căzut părinții noștri de sabie, iar fiii noștri, fiicele noastre și soțiile noastre au fost luați captivi.

¹⁰ Am la inimă să închei o alianță cu Domnul Dumnezeul lui Israel, ca să-și întoarcă de la noi furia mâniei.

¹¹ Acum, fiilor, nu stați nepăsători! Căci pe voi v-a ales Domnul să stați înaintea lui și să-i slujiți, să fiți cei care îl slujesc și ard tămâie”.

¹² Atunci s-au ridicat leviții: Mahat, fiul lui Amasai, Ioel, fiul lui Azaria, dintre fiii lui Chehat; dintre fiii lui Merari: Chiș, fiul lui Abdi, Azaria, fiul lui Iehaleleel; și dintre cei ai lui Gherșon: Ioah, fiul lui Zima, Eden, fiul lui Ioah;

¹³ dintre fiii lui Elișafan: Șimri și Ieiel; dintre fiii lui Asaf: Zaharia și Matania;

- ¹⁴ dintre fiii lui Heman: Iehiel și Șimei; dintre fiii lui Iedutun: Șemaia și Uziel.
- ¹⁵ I-au adunat pe frații lor, s-au sfințit și, la porunca regelui și după cuvintele Domnului, au venit să purifice casa Domnului.
- ¹⁶ Preoții au intrat înăuntru la casa Domnului ca să o purifice; au scos în curtea casei Domnului toată impuritatea pe care au găsit-o în casa Domnului. Iar leviții au luat-o ca s-o scoată la torentul Cedron, în afară.
- ¹⁷ Au început să sfințească în [ziua] întâi a primei luni; în a opta zi a lunii au intrat în vestibulul Domnului și au sfințit casa Domnului timp de opt zile. Iar în ziua a șaisprezecea a lunii întâi au terminat.

Sacrificiul de ispășire

- ¹⁸ Au mers înăuntru la regele Ezechia și i-au zis: „Am purificat toată casa Domnului, altarul arderilor de tot cu toate instrumentele lui și masa punerii înaintea cu toate instrumentele sale;
- ¹⁹ toate obiectele pe care le aruncase regele Ahaz în timpul domniei lui, în infidelitatea lui, le-am așezat și le-am sfințit. Iată-le, sunt în fața altarului Domnului!”.
- ²⁰ Regele Ezechia s-a ridicat, a adunat căpeteniile cetății și a urcat la templul Domnului.
- ²¹ Au adus șapte viței, șapte berbeci, șapte miei și șapte țapi ca jertfă pentru păcat pentru domnie, pentru sanctuar și pentru Iuda. Apoi a zis fiilor lui Aaron, preoților, să le aducă drept ardere de tot pe altarul Domnului.
- ²² Au înjunghiat boii, iar preoții au luat sângele și au stropit altarul; au înjunghiat berbecii și au stropit cu sânge altarul.
- ²³ Au adus țapii pentru [jertfa] pentru păcat înaintea regelui și a adunării, iar ei și-au impus mâinile peste ei.
- ²⁴ Preoții i-au junghiat și au purificat cu sângele lor altarul ca să ispășească păcatele întregului Israel; căci regele a spus: „Pentru tot Israelul este arderea de tot și [jertfa] pentru păcat”.
- ²⁵ I-a pus pe leviți să stea în casa Domnului cu cimbale, alăute și harpe, după porunca lui David, a lui Gad, văzătorul regelui, și a lui Natan, profetul. Căci de la Domnul era porunca prin profeții săi.
- ²⁶ Leviții au stat cu instrumentele lui David, iar preoții cu trâmbițele.
- ²⁷ Ezechia a zis să fie adusă arderea de tot pe altar; și, când a început arderea de tot, a început și cântarea Domnului [în sunetul] trâmbițelor și al instrumentelor lui David, regele lui Israel.
- ²⁸ Toată adunarea s-a închinat, cântăreții au intonat cântarea și trâmbițașii au sunat din trâmbițe. Toate acestea până când s-a terminat [de adus] arderea de tot.

Reluarea cultului

- ²⁹ Când au terminat [de adus] arderea de tot, regele și toți cei care se aflau cu el au îngenunchiat și s-au închinat.
- ³⁰ Regele Ezechia și căpeteniile le-au zis leviților să-l laude pe Domnul prin cuvintele lui David și ale lui Asaf, văzătorul. Iar ei l-au lăudat cu bucurie, s-au plecat și s-au închinat.
- ³¹ Ezechia a zis: „Acum, după ce v-ați consacrat Domnului, apropiați-vă și aduceți jertfe și mulțumiri în casa Domnului. Adunarea a adus jertfe și mulțumiri, iar toți cei cu inima binevoitoare [au adus] ardere de tot.
- ³² Numărul arderilor de tot aduse de adunare a fost de șaptezeci de boi, o sută de berbeci și două sute de miei; toate acestea ca ardere de tot Domnului.
- ³³ Au fost consacrate [Domnului] șase sute de boi și trei mii de oi.
- ³⁴ Dar preoții erau prea puțini și n-au putut să jupoaie toate [animalele pentru] arderile de tot. I-au ajutat frații lor, leviții, până s-a terminat lucrarea și până când s-au sfințit preoții; căci leviții erau mai dreți la inimă decât preoții ca să se sfințească.
- ³⁵ Chiar și arderile de tot, grăsimile jertfelor de împăcare, jertfele de băutură pentru arderile de tot erau multe. Astfel a fost reluată slujirea în casa Domnului.
- ³⁶ Ezechia și tot poporul s-au bucurat că Dumnezeu pregătise poporul, căci pe neașteptate s-a întâmplat lucrul [acesta].

Convocarea *Paștelui*

¹ Ezechia a trimis în tot Israelul și Iuda și a scris scrisori și lui Efraim și lui Manase ca să vină la casa Domnului, la Ierusalim, să celebreze *Paștele* [în cinstea] Domnului Dumnezeuului lui Israel.

² Regele, căpeteniile lui și toată adunarea au ținut sfat la Ierusalim ca să celebreze *Paștele* în luna a doua.

³ Căci nu au putut să-l celebreze în acel timp, pentru că nu se sfințiseră destui preoți, iar poporul nu se adunase la Ierusalim.

⁴ Lucrul acesta a fost plăcut în ochii regelui și în ochii întregii adunări.

⁵ Au hotărât un anunț care să fie dus în tot Israelul, de la Beer-Șeba până la Dan, ca să vină la Ierusalim să celebreze *Paștele* [în cinstea] Domnului Dumnezeuului lui Israel. Căci de mult nu mai fusese celebrat după cum era scris.

⁶ Alergătorii au mers cu scrisorile din partea regelui și a căpeteniilor sale în tot Israelul și Iuda. Și, după porunca regelui, au zis: „Fii ai lui Israel, întoarceți-vă la Domnul Dumnezeu lui Abraham, al lui Isaac și al lui Israel, ca să se întoarcă și el la rămășița care a scăpat din mâna regilor Asiriei.

⁷ Nu fiți ca părinții voștri și ca frații voștri care au fost infideli față de Domnul Dumnezeuul părinților lor și care au fost dați distrugerii, după cum vedeți!

⁸ Nu vă înțepeniți grumazul ca părinții voștri; dați mâna Domnului, veniți la sanctuarul lui pe care l-a sfințit pentru vecie și slujiți-l pe Domnul Dumnezeuul vostru pentru ca să se întoarcă de la voi furia mâniei sale!

⁹ Dacă vă întoarceți la Domnul, frații voștri și fiii voștri vor afla milă la cei care i-au deportat; ei se vor întoarce în această țară, căci Domnul Dumnezeuul vostru este îndurător și milostiv și nu-și va întoarce fața de la voi dacă voi vă întoarceți la el”.

¹⁰ Alergătorii au mers astfel din cetate în cetate prin țara lui Efraim și Manase, până la Zabulon. Dar ei au râs și și-au băut joc de ei.

¹¹ Însă câțiva oameni din Așer, din Manase și Zabulon s-au umilit și au venit la Ierusalim.

¹² În Iuda, de asemenea, a fost mâna lui Dumnezeu și le-a dat o singură inimă ca să-i facă să împlinească porunca regelui și a căpeteniilor, la cuvântul Domnului.

¹³ S-a adunat la Ierusalim mult popor ca să facă *Sărbătoarea Azimelor* în luna a doua: era o adunare foarte numeroasă.

¹⁴ S-au ridicat și au îndepărtat altarele care erau în Ierusalim; au îndepărtat și altarele pentru incens și le-au aruncat în torentul Cedron.

¹⁵ Au înjunghiat *Paștele* în a paisprezecea zi a lunii a doua. Preoții și leviții s-au umilit, s-au sfințit și au adus arderi de tot în casa Domnului.

¹⁶ Ei stăteau la locurile lor după regula lor, conform legii lui Moise, omul lui Dumnezeu, iar preoții stropeau cu sângele [luat] de la leviți.

¹⁷ Căci erau mulți din adunare care nu se sfințiseră; iar leviții [aveau misiunea] să înjunghie mieii de *Paști* pentru toți cei care nu erau puri și să-i sfințească pentru Domnul.

¹⁸ Căci o mare parte din popor, mulți din Efraim, Manase, Isahar și Zabulon nu se purificaseră și au mâncat *Paștele* însă nu după cum este scris. Dar Ezechia s-a rugat pentru ei, zicând: „Domnul, care este bun, să-i ierte pe toți

¹⁹ cei ce și-au pus inima să-l caute pe Dumnezeu, pe Domnul Dumnezeuul părinților lor, chiar dacă nu conform cu puritatea sanctuarului!”.

²⁰ Domnul l-a ascultat pe Ezechia și a vindecat poporul.

²¹ Fiii lui Israel care se aflau la Ierusalim au făcut *Sărbătoarea Azimelor* timp de șapte zile cu mare bucurie. Iar leviții și preoții îl laudau pe Domnul cu instrumente puternice ale Domnului.

²² Ezechia a vorbit la inimă tuturor leviților care aveau o pricepere în înțelegerea a ceea ce este bun înaintea Domnului. Ei au mâncat ceea ce era stabilit timp de șapte zile aducând jertfe de împăcare și preamărindu-l pe Domnul Dumnezeuul părinților lor.

²³ Toată adunarea a ținut sfat să celebreze alte șapte zile. Și au celebrat cu bucurie [încă] șapte zile.

²⁴ Căci Ezechia, regele lui Iuda, a dat pentru adunare o mie de viței și șapte mii de oi; apoi căpeteniile au dat pentru adunare o mie de viței și zece mii de oi. Mulți preoți s-au sfințit.

²⁵ S-a bucurat toată adunarea lui Iuda, preoții, leviții și toată adunarea celor care au venit din Israel și a străinilor care au venit din țara lui Israel sau care locuiau în Iuda.

²⁶ A fost mare bucurie la Ierusalim. Din zilele lui Solomon, fiul lui David, regele lui Israel, nu mai fusese la Ierusalim așa ceva.

²⁷ Preoții și leviții s-au sculat și au binecuvântat poporul. Glasul lor a fost auzit, iar rugăciunea lor a ajuns până la locuința sa cea sfântă, până la cer.

31.

Reforma cultului

¹ Când au terminat toate acestea, toți cei din Israel care se aflau [acolo] au ieșit prin cetățile lui Iuda și au distrus stelele, au tăiat în bucăți Așerele, au dărâmat înălțimile și altarele din întregul Iuda, din Beniamin, din Efraim și din Manase până ce au terminat. Apoi toți fiii lui Israel s-au întors în cetățile lor, fiecare la proprietatea lui.

Reformarea clerului

² Ezechia a stabilit grupele preoților și ale leviților, după grupele lor, fiecare după slujirea sa: preoți și leviți pentru arderile de tot și pentru jertfele de împăcare, pentru slujire, pentru preamărire și pentru laudă și pentru porțile taberelor Domnului.

³ Regele a dat o parte din bunurile sale pentru arderile de tot: pentru arderile de tot de dimineață și de seară, pentru arderile de tot din [zilele] de sabbat, de lună nouă și de sărbători, după cum este scris în legea Domnului.

⁴ A zis poporului care locuia în Ierusalim să dea preoților și leviților partea [cuvinită] ca să se întărească în legea Domnului.

⁵ Când a ieșit porunca aceasta, fiii lui Israel au dat din belșug primizia din grâu, din must, din untdelemn, din miere și din toate roadele câmpului; au adus din belșug și zeciuiala din toate.

⁶ Fiii lui Israel și ai lui Iuda, care locuiau în cetățile lui Iuda, au adus și ei zeciuială din cirezi și turme și zeciuială din lucrurile sfinte care erau consacrate Domnului Dumnezeuului lor; le-au adus și au făcut grămezi.

⁷ Au început să facă grămezile în luna a treia și le-au terminat în luna a șaptea.

⁸ Ezechia și căpeteniile au venit să vadă grămezile și l-au binecuvântat pe Domnul și pe poporul său Israel.

⁹ Ezechia i-a întrebat pe preoți și pe leviți despre grămezi.

¹⁰ Marele preot Azaria, din casa lui Sadoc, i-a răspuns: „De când au început să se aducă darurile ridicate în casa Domnului, noi am mâncat, ne-am saturat și a mai rămas mult, căci Domnul l-a binecuvântat pe poporul său. Și a rămas această grămadă”.

¹¹ Ezechia a zis să fie pregătite camere în casa Domnului; iar ei au pregătit.

¹² Au adus darurile ridicate, zeciuiala și lucrurile sfinte la loc sigur. Peste ele era responsabil Conania, levitul, iar Șimei, fratele său, era al doilea.

¹³ Iehiel, Azazia, Nahat, Asael, Ierimot, Iozabad, Eliel, Ismachia, Mahat și Benaia erau supraveghetori sub comanda lui Conania și a fratelui său Șimei, după dispoziția regelui Ezechia și a lui Azaria, căpetenia casei lui Dumnezeu.

¹⁴ Levitul Core, fiul lui Imna, era ușier în partea de răsărit; avea grijă de darurile de bună voie [aduse] lui Dumnezeu, ca să împartă ceea ce era adus ca dar ridicat Domnului și lucrurile preasfinte.

¹⁵ Sub comanda lui erau Eden, Miniamin, Iosue, Șemaia, Amaria și Șecania în cetățile preoților, ca să împartă în siguranță fraților lor după grupe, celui mare ca și celui mic,

¹⁶ celor de parte bărbătească înscriși în genealogii de la trei ani în sus, tuturor celor care intrau în casa Domnului după datoria cerută de fiecare zi, pentru slujirea lor, după îndatoririle lor, după grupele lor;

¹⁷ preoților înscriși în genealogiile casei lor părintești, leviților de la douăzeci de ani în sus, după îndatoririle lor, după grupele

lor.

¹⁸ tuturor pruncilor lor, soțiilor lor, fiilor și fiicelor lor înscriși în genealogii, întregii adunări, pentru că în fidelitatea lor s-au sfințit.

¹⁹ Fiii lui Aaron, preoții, care locuiau în teritoriile din împrejurimile cetăților lor, erau în fiecare cetate bărbați numiți pe nume ca să dea părți tuturor celor de parte bărbătească dintre preoți și tuturor celor dintre leviți înscriși în genealogii.

²⁰ Aceasta a făcut Ezechia în tot Iuda. El a făcut ceea ce era bun, drept și adevărat în ochii Domnului Dumnezeuului său.

²¹ În toată lucrarea pe care a început-o în slujirea casei lui Dumnezeu, în lege și în porunci, ca să-l caute pe Dumnezeuul său, a lucrat din toată inima lui și a avut succes.

32.

Invazia lui Senaherib

¹ După aceste lucruri și adevăruri, a venit Senaherib, regele Asiriei; a venit și și-a fixat tabăra lângă cetățile fortificate din Iuda; și a zis că vrea să pătrundă în ele.

² Ezechia a văzut că Senaherib a venit cu intenția să lupte împotriva Ierusalimului.

³ Apoi s-a sfătuit cu căpeteniile sale și cu vitejii săi ca să astupe izvoarele de apă care erau în afara cetății, iar ei l-au ajutat.

⁴ S-a adunat o mulțime de oameni și au astupat toate izvoarele și pâraul care curgea prin mijlocul aceluia ținut. Căci ziceau: „Pentru ce să vină regii Asiriei și să găsească multă apă?”.

⁵ [Ezechia] și-a făcut curaj, a reconstruit zidul care era dărâmat și l-a ridicat până la turnuri. [A mai făcut] un alt zid pe dinafară, a întărit Milo, cetatea lui David, și a făcut multe lănci și scuturi.

⁶ A pus căpetenii de război peste popor și i-a adunat la el în piața de la poarta cetății. Apoi le-a vorbit la inimă, zicând:

⁷ „Fiți tari și aveți curaj! Nu vă temeți și nu vă înspăimântați înaintea regelui Asiriei și înaintea acestei mulțimi întregi care este cu el; căci cu noi este unul mai mare decât el.

⁸ Cu el este un braț de om, dar cu noi este Domnul Dumnezeuul nostru care ne va ajuta și va lupta luptele noastre. Poporul s-a încrezut în cuvintele lui Ezechia, regele lui Iuda.

Cuvintele nelegiuite ale lui Senaherib

⁹ După aceasta, Senaherib, regele Asiriei, i-a trimis pe slujitorii săi la Ierusalim – el era atunci la Lachiș cu toate armatele lui –, la Ezechia, regele lui Iuda, și la întregul Iuda care era la Ierusalim să le spună:

¹⁰ „Așa vorbește Senaherib, regele Asiriei: «În ce vă puneți încrederea, voi care sunteți asediați în Ierusalim?

¹¹ Oare nu vă amăgește Ezechia ca să vă dea morții prin foamete și prin sete când zice: «Domnul Dumnezeuul nostru ne va scăpa din mâna regelui Asiriei»?

¹² Oare nu el, Ezechia, a îndepărtat înălțimile și altarele [Domnului] zicându-le lui Iuda și Ierusalimului: «Numai în fața unui singur altar să vă închinați și numai pe el să ardeți tămâie!»?

¹³ Oare nu știți ce am făcut eu și părinții mei tuturor popoarelor țărilor? Au putut dumnezeii popoarelor țărilor să le scape țara din mâna mea?

¹⁴ Care dintre toți dumnezeii acestor popoare pe care le-au nimicit părinții mei a putut să-și scape poporul din mâna mea ca să poată Dumnezeuul vostru să vă scape din mâna mea?

¹⁵ Să nu vă înșele Ezechia și să nu vă amăgească astfel; nu vă încredeți în el! Căci nu a putut niciun dumnezeu al vreunui popor sau al vreunui regat să-și scape poporul din mâna mea. Cu atât mai puțin Dumnezeuul vostru nu vă va elibera din mâna mea”.

¹⁶ Slujitorii lui au mai vorbit împotriva Domnului Dumnezeu și împotriva lui Ezechia, slujitorul său.

¹⁷ Au scris o scrisoare insultându-l pe Domnul Dumnezeu lui Israel, vorbind împotriva lui: „După cum dumnezeii popoarelor țărilor nu au putut să-și scape poporul din mâna mea, tot așa nu va putea Dumnezeul lui Ezechia să-și scape poporul din mâna mea”.

¹⁸ Apoi ei au strigat cu glas puternic în iudaică împotriva poporului din Ierusalim care era pe ziduri ca să-i sperie și să-i tulbure și să poată captura cetatea.

¹⁹ Au vorbit despre Dumnezeul Ierusalimului ca despre dumnezeii popoarelor pământului care sunt lucrarea mâinilor omului.

Succesul rugăciunii lui Ezechia

²⁰ Regele Ezechia și Isaia, fiul lui Amoț, profetul, s-au rugat pentru aceasta și au strigat către cer.

²¹ Domnul a trimis un înger care i-a nimicit pe toți vitejii, conducătorii și căpeteniile din tabăra regelui Asiriei, care apoi s-a întors în țara sa cu fața rușinată. A intrat în casa dumnezeului său, iar cei care au ieșit din coapsele sale l-au făcut să cadă acolo de sabie.

²² Domnul i-a eliberat pe Ezechia și pe locuitorii Ierusalimului din mâna lui Senaherib, regele Asiriei, și din mâna tuturor și i-a ocrotit de jur împrejur.

²³ Mulți au adus Domnului donații în Ierusalim și daruri prețioase lui Ezechia, regele lui Iuda, care, după aceea, a fost înălțat în ochii tuturor popoarelor.

²⁴ În vremea aceea, Ezechia s-a îmbolnăvit de moarte. El a făcut o rugăciune Domnului. Domnul i-a răspuns și i-a dat un semn miraculos.

²⁵ Dar Ezechia n-a fost recunoscător pe măsura lucrurilor [făcute] lui pentru că inima i s-a îngâmfat. Mânia [Domnului] a venit asupra lui, asupra lui Iuda și asupra Ierusalimului.

²⁶ Dar Ezechia și-a umilit îngâmfarea inimii, el și toți locuitorii Ierusalimului, și nu a mai venit mânia Domnului asupra lor în zilele lui Ezechia.

²⁷ Ezechia a avut foarte multe bogății și onoare. Și-a făcut vistierii pentru argint, pentru aur, pentru pietre prețioase, pentru balsamuri, pentru scuturi și pentru toate obiectele de dorit;

²⁸ magazii pentru recolte de grâu, de must și de untdelemn, grajduri pentru tot felul de vite și staule pentru turme.

²⁹ A făcut cetăți și a avut din belșug proprietăți de turme și cirezi, căci Dumnezeu îi dăduse foarte multe bunuri.

³⁰ Tot Ezechia a astupat gura de sus a apelor Ghihon și le-a îndreptat în jos, spre partea de vest a cetății lui David. Ezechia a avut succes în toate lucrările lui.

³¹ Însă atunci când interpreții căpeteniilor din Babilon fuseseră trimiși la el ca să întrebe despre semnul miraculos care fusese în țară, Domnul l-a abandonat ca să-l pună la încercare și să cunoască tot ce era în inima lui.

³² Celelalte fapte ale lui Ezechia și bunătatea lui sunt scrise în *Viziunea lui Isaia*, fiul lui Amoț, profetul, în *Cartea Regilor lui Iuda și ai lui Israel*.

³³ Ezechia a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în locul cel mai de sus al mormintelor fiilor lui David. Întregul Iuda și locuitorii Ierusalimului i-au adus cinste la moartea lui. Și a domnit Manase, fiul lui, în locul său.

33.

Domnia lui Manase (686 – 642 î.C.)

¹ Manase avea doisprezece ani când a devenit rege și a domnit cincizeci și cinci de ani la Ierusalim.

² El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului conform cu lucrurile abominabile ale popoarelor pe care Domnul le alungase dinaintea fiilor lui Israel.

³ A reconstruit înălțimile pe care le dărmase Ezechia, tatăl său. A ridicat altare pentru Baali, a făcut Așere și s-a închinat înaintea întregii oștiri a cerurilor și le-a slujit.

- ⁴ A zidit altare în casa Domnului despre care Domnul zisese: „În Ierusalim va fi numele meu pentru totdeauna”.
- ⁵ A zidit altare întregii oștiri a cerurilor în cele două curți ale casei Domnului.
- ⁶ I-a trecut pe fiii săi prin foc în Valea lui Ben-Hinom; [a practicat] prezicătorie, magia și vrăjitorie; a stabilit necromanți și fermecători: a făcut mult rău în ochii Domnului, mâniindu-l.
- ⁷ A pus statuia idolului pe care-l făcuse în casa lui Dumnezeu despre care Dumnezeu le spusese lui David și lui Solomon, fiul său: „În casa aceasta și în Ierusalim – pe care l-am ales dintre toate triburile lui Israel – îmi voi pune numele pentru totdeauna.
- ⁸ Nu voi mai îndepărta picioarele lui Israel din țara pe care le-am dat-o părinților voștri; numai să aibă grijă să împlinească tot ce le-am poruncit, după toată legea, hotărârile și judecățile [date] prin Moise”.
- ⁹ Dar Manase i-a făcut pe Iuda și pe locuitorii Ierusalimului să răătăcească, făcând mai rău decât popoarele pe care le-a nimicit Domnul dinaintea fiilor lui Israel.
- ¹⁰ Domnul le-a vorbit lui Manase și poporului său, dar ei n-au luat în seamă.

Captivitatea și convertirea

- ¹¹ Atunci Domnul a făcut să vină împotriva lor căpeteniile armatei regelui Asiriei; l-au capturat pe Manase și l-au pus în verigi; l-au legat cu lanțuri de bronz și l-au dus la Babilon.
- ¹² Fiind el în strâmtorare, s-a rugat înaintea Domnului Dumnezeului său și s-a umilit foarte mult înaintea Dumnezeului părinților săi.
- ¹³ S-a rugat, iar Domnul s-a înduplecat, i-a ascultat rugăciunea și l-a adus înapoi la Ierusalim, la domnia lui. Manase a văzut că Domnul este Dumnezeu.
- ¹⁴ După aceea, a construit un zid în afara cetății lui David, la vest de Ghihon, spre torent până la intrarea Porții Peștilor, în jurul lui Ofel, și l-a înălțat foarte mult. A pus căpetenii viteze în toate cetățile fortificate din Iuda.
- ¹⁵ A înlăturat dumnezeii străini și idolul din casa Domnului și toate altarele pe care le construise pe muntele casei Domnului și în Ierusalim și le-a aruncat afară din cetate.
- ¹⁶ A refăcut altarul Domnului, a adus pe el jertfe de împăcare și de laudă și i-a poruncit lui Iuda să-l slujească pe Domnul Dumnezeu lui Israel.
- ¹⁷ Totuși, poporul încă aducea jertfe pe înălțimi, dar numai Domnului Dumnezeului lor.
- ¹⁸ Celelalte fapte ale lui Manase, rugăciunea lui către Dumnezeu lui și cuvintele văzătorilor care îi vorbeau în numele Domnului Dumnezeului lui Israel, sunt în faptele regilor lui Israel.
- ¹⁹ Rugăciunea lui și cum l-a înduplecat pe Dumnezeu, toate păcatele și infidelitățile lui, locurile unde a construit înălțimi și a așezat Așere și idoli înainte de a se umili, iată-le scrise între *Faptele lui Hozai*.
- ²⁰ Manase a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în casa lui. Și a domnit Amon, fiul său, în locul lui.

Împietrirea lui Amon (642 – 640 î.C.)

- ²¹ Amon avea douăzeci și doi de ani când a devenit rege și a domnit doi ani la Ierusalim.
- ²² El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului, după cum făcuse tatăl său Manase. Amon a adus jertfe tuturor idolilor pe care îi făcuse tatăl său Manase și le-a slujit.
- ²³ Dar nu s-a umilit înaintea Domnului cum se umilise Manase, tatăl său, căci Amon a făcut multe nelegiuiri.
- ²⁴ Slujitorii lui au conspirat împotriva lui și l-au omorât în casa lui.
- ²⁵ Poporul țării i-a lovit pe toți cei care conspiraseră împotriva regelui Amon. Poporul țării l-a făcut rege pe Iosia, fiul său, în locul lui.

DOMNIA LUI IOSIA (640 – 609 î.C.)

¹ Iosia avea opt ani când a devenit rege și a domnit treizeci și unu de ani la Ierusalim.

² El a făcut ceea ce este drept în ochii Domnului și a umblat pe căile lui David, tatăl său: nu s-a abătut nici la dreapta, nici la stânga.

Primele reforme ale lui Iosia

³ În anul al optulea al domniei lui, fiind el încă tânăr, a început să-l caute pe Dumnezeu lui David, tatăl său. În anul al doisprezecelea a început să purifice Iuda și Ierusalimul de înălțimi, de Așere, de chipuri cioplite și de chipuri turnate.

⁴ A dărâmat înaintea lui altarele Baalilor și a tăiat stâlpii care erau deasupra lor; a sfărâmat Așerele, chipurile cioplite și chipurile turnate, le-a făcut praf și a presărat praful pe mormintele celor ce le aduseseră jertfe.

⁵ A ars oasele preoților pe altarele lor. A purificat Iuda și Ierusalimul.

⁶ În cetățile lui Manase, ale lui Efraim, ale lui Simeon și chiar ale lui Neftali și în satele lor din împrejurimi,

⁷ a dărâmat altarele, a făcut bucăți Așerele și chipurile cioplite și le-a făcut praf. A tăiat toți stâlpii în toată țara lui Israel, apoi s-a întors la Ierusalim.

Lucrările de la templu

⁸ În al optsprezecelea an al domniei lui, după ce a purificat țara și casa, i-a trimis pe Șafan, fiul lui Ațalia, pe Maaseia, căpetenia cetății, și pe Ioah, fiul lui Ioahaz, cronicarul, să întărească templul Domnului Dumnezeului său.

⁹ Au mers la marele preot Hilchia și au dat argintul adus în casa lui Dumnezeu (pe care-l adunaseră leviții care păzeau pragul) de la Manase și Efraim, de la tot restul lui Israel, de la întregul Iuda, din Beniamin și de la locuitorii Ierusalimului.

¹⁰ L-au dat în mâna celor care făceau lucrarea, celor care supravegheau casa Domnului. [Aceștia] l-au dat celor care făceau lucrarea, care lucrau în casa Domnului pentru refacerea și repararea casei.

¹¹ [Aceștia] l-au dat tâmplarilor, constructorilor, cumpărătorilor de piatră cioplită și lemn pentru îmbinări și pentru grinzi pentru casele pe care le stricaseră regii lui Iuda.

¹² Oamenii au lucrat cinstit lucrarea lor. Supraveghetori erau Iahat și Obadia, leviți dintre fiii lui Merari, Zaharia și Meșulam, dintre fiii lui Chehat, ca să urmărească. Toți leviții erau pricepuți la instrumente muzicale.

¹³ Ei erau [responsabili] peste cei care cărau, supraveghetori peste toți cei care lucrau în fiecare lucrare. Secretari, scribi și ușieri erau dintre leviți.

¹⁴ Când au scos argintul care fusese adus în casa Domnului, preotul Hilchia a găsit cartea legii Domnului [dată] prin Moise.

¹⁵ Atunci Hilchia i-a spus lui Șafan, secretarul: „Am găsit cartea legii în casa Domnului”. Apoi Hilchia i-a dat lui Șafan cartea.

¹⁶ Șafan a adus regelui cartea și l-a informat pe rege, zicând: „Tot ceea ce li s-a dat slujitorilor tăi, ei fac”.

¹⁷ Au vărsat argintul care se afla în casa Domnului și l-au dat în mâna supraveghetorilor și a celor care făceau lucrarea.

¹⁸ Șafan, secretarul, i-a adus la cunoștință regelui: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte”. Șafan a citit-o înaintea regelui.

¹⁹ Când regele a auzit cuvintele legii, și-a sfâșiat hainele.

²⁰ Apoi regele le-a poruncit lui Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Șafan, lui Abdon, fiul lui Mica, lui Șafan, secretarul, și lui Asaia, slujitorul regelui:

²¹ „Mergeți și consultați-l pe Domnul pentru mine și pentru restul lui Israel și al lui Iuda cu privire la cuvintele acestei cărți

care a fost găsită. Căci mare este mânia Domnului care este gata să se verse peste noi, pentru că părinții noștri n-au păzit cuvântul Domnului și n-au împlinit tot ceea ce este scris în cartea aceasta.

Oracolul profetesei Hulda

²² Hilchia și cei [trimiși] de rege s-au dus la Hulda, profetesa, soția lui Șalum, fiul lui Tochehat, fiul lui Hasra, îngrijitorul veșmintelor. Ea locuia la Ierusalim, în a doua [parte a cetății] și i-au vorbit despre aceasta.

²³ Ea le-a răspuns: „Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel: «Spuneți-i omului care v-a trimis la mine:

²⁴ «Așa vorbește Domnul: ‘Iată, voi trimite răul asupra acestui loc și asupra locuitorilor săi, toate blestemele care sunt scrise în cartea pe care au citit-o înaintea regelui lui Iuda.

²⁵ Pentru că m-au părăsit și au adus tămâie altor dumnezei, mâniindu-mă prin toate lucrărilor mâinilor lor. Mânia mea se va revărsa împotriva locului acestuia și nu se va stinge’ ».

²⁶ Dar regelui lui Iuda care v-a trimis să-l consultați pe Domnul, așa să-i spuneți: «Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel despre cuvintele pe care le-ai auzit:

²⁷ «Pentru că inima ta s-a înduioșat, pentru că te-ai umilit înaintea Domnului când ai ascultat cuvintele mele împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor săi, te-ai umilit înaintea mea, ți-ai sfășiat hainele și ai plâns înaintea mea și eu te-am auzit – oracolul Domnului –,

²⁸ iată, te voi adăuga la părinții tăi, vei fi adăugat în pace în mormântul tău și ochii tăi nu vor vedea tot răul pe care îl voi aduce asupra acestui loc și asupra locuitorilor săi» ». Iar ei i-au adus regelui această veste.

Reînnoirea alianței

²⁹ Regele a trimis și i-a adunat pe toți bătrânii lui Iuda și ai Ierusalimului.

³⁰ Regele a urcat la templul Domnului împreună cu toți oamenii lui Iuda și locuitorii Ierusalimului, preoții, leviții și tot poporul, de la cel mai mare până cel mai mic. A citit înaintea lor toate cuvintele din cartea alianței care fusese găsită în templul Domnului.

³¹ Regele a stat lângă coloană și a încheiat alianța înaintea Domnului că-l va urma pe Domnul și va păzi poruncile lui, mărturiile lui și hotărârile sale din toată inima și din tot sufletul, împlinind cuvintele alianței care sunt scrise în această carte.

³² Și i-a făcut pe toți cei care se aflau în Ierusalim [să consimtă]. Iar toți locuitorii Ierusalimului au făcut după alianța lui Dumnezeu, Dumnezeuul părinților lor.

³³ Iosia a îndepărtat toate lucrurile abominabile din toate ținuturile care aparțineau fiilor lui Israel și a făcut ca toți cei care se aflau în Israel să-l slujească pe Domnul Dumnezeuul lor. În tot timpul vieții lui, nu s-au abătut de la a-l urma pe Domnul Dumnezeuul părinților lor.

35.

Pregătirea Paștelui

¹ Iosia a celebrat *Paștele* [în cinstea] Domnului la Ierusalim și au înjunghiat *Paștele* în a paisprezecea zi a lunii întâi.

² I-a pus pe preoți la slujirea lor și i-a întărit în slujirea din casa Domnului.

³ Le-a zis leviților care instruiău tot Israelul și care erau consacrați Domnului: „Puneți arca sfântă în casa pe care a construit-o Solomon, fiul lui David, regele lui Israel, ca să nu mai fie o povară pentru umerii voștri! Acum slujiți-i Domnului Dumnezeului vostru și poporului său Israel!

⁴ Pregătiți-vă, după casele voastre părintești, după grupele voastre, după cum a scris David, regele lui Israel, și după cum a scris Solomon, fiul său.

⁵ Stați în sanctuar după împărțirea casei părintești pentru frații voștri, fiii poporului, și după grupa casei părintești a leviților.

⁶ Înjunghiați *Paștele*, sfințiți-vă și pregătiți pentru frații voștri ca să facă după cuvântul Domnului [rostit] prin Moise!”.

Solemnitatea

⁷ Iosia a dat pentru fiii poporului din turmă miei și iezi – treizeci de mii – toți pentru jertfa de *Paști* tuturor celor care erau de față și trei mii de boi: aceștia erau din bunurile regelui.

⁸ Căpeteniile lui au dat de bună voie poporului, preoților și leviților: Hilchia, Zaharia și Iehiel, conducătorii casei lui Dumnezeu, au dat preoților pentru jertfa de *Paști* două mii șase sute de miei și trei sute de boi.

⁹ Conania, Șemaia și Netaneel, frații săi, Hașabia, Ieiel și Iozabad, căpeteniile leviților, le-au dat leviților, pentru jertfa de *Paști*, cinci mii de [miei] și cinci sute de boi.

¹⁰ Au pregătit slujirea, iar preoții și leviții s-au așezat la locurile lor, după grupele lor, după porunca regelui.

¹¹ Au jertfit *Paștele*. Preoții au stropit [sânge luat] din mâinile leviților care jupeiau.

¹² Au pus deoparte arderea de tot ca să le dea grupelor caselor părintești ale fiilor poporului ca să le aducă Domnului, după cum este scris în cartea lui Moise. Tot așa au făcut și cu boii.

¹³ Au fiert *Paștele* la foc, după lege, și au fiert lucrurile sfinte în oale, cazane și vase și le-au împărțit tuturor fiilor poporului.

¹⁴ Apoi au pregătit pentru ei și pentru preoți, întrucât preoții, fiii lui Aaron, erau [angajați] în aducerea arderilor de tot și a grăsimilor până noaptea. De aceea, leviții au pregătit pentru ei și pentru preoți, fiii lui Aaron.

¹⁵ Cântăreții, fiii lui Asaf, stăteau la locul lor, după porunca lui David, a lui Asaf, a lui Heman și a lui Iedutun, văzătorul regelui. Ușierii stăteau la fiecare ușă: nu puteau să se îndepărteze de la slujirea lor, căci frații lor, leviții, pregăteau și pentru ei.

¹⁶ Au pregătit toată slujirea Domnului în ziua aceea ca să celebreze *Paștele* și să aducă arderi de tot pe altarul Domnului, după porunca regelui Iosia.

¹⁷ Fiii lui Israel care erau de față, au celebrat în acel timp *Paștele* și *Sărbătoarea Azimelor* timp de șapte zile.

¹⁸ Nu se mai celebrase un astfel de *Paște* în Israel din zilele lui Samuel, profetul. Niciun rege al lui Israel nu mai celebrase *Paștele* cum l-au celebrat Iosia, preoții, leviții, întregul Iuda și Israelul care era de față și locuitorii Ierusalimului.

Sfârșitul tragic al domniei

¹⁹ În anul al optsprezecelea al domniei lui Iosia au celebrat acest *Paște*.

²⁰ După toate aceste lucruri pe care le-a pregătit Iosia în casa Domnului, Neco, regele Egiptului, a mers la luptă împotriva [cetății] Carchemiș, pe Eufrat, iar Iosia i-a ieșit în întâmpinare.

²¹ [Neco] a trimis mesageri la [Iosia] să-i spună: „Ce este între mine și tine, rege al lui Iuda? Nu împotriva ta vin astăzi, ci împotriva casei cu care sunt în război. Dumnezeu mi-a spus să mă grăbesc. Nu te împotrivi lui Dumnezeu care este cu mine ca să nu te nimicească!

²² Dar Iosia nu s-a întors dinaintea lui, ci a căutat să lupte împotriva lui fără să asculte de cuvintele lui Neco care erau de la Dumnezeu și a venit să lupte în Valea Meghido.

²³ Arcașii au tras asupra regelui Iosia, iar regele le-a zis slujitorilor săi: „Luați-mă, căci sunt grav rănit!”.

²⁴ Slujitorii l-au luat dintr-un car, l-au pus într-un alt car al lui și l-au adus la Ierusalim. [Acolo] a murit și a fost îngropat în mormântul părinților săi. Întregul Iuda și Ierusalimul l-au plâns pe Iosia.

²⁵ Ieremia a făcut un cântec de jale pentru Iosia. Toți cântăreții și toate cântărețele au vorbit de Iosia în cântecele lor de jale până în ziua de azi și au ajuns o regulă în Israel. Iată, sunt scrise între „Cântecele de jale”.

²⁶ Celelalte fapte ale lui Iosia, bunătatea lui, după cum este scris în legea Domnului,

²⁷ cuvintele lui, cele dintâi și cele de pe urmă, iată-le scrise în *Cartea Regilor lui Israel și ai lui Iuda*.

SITUAȚIA ISRAELULUI LA SFÂRȘITUL MONARHIEI

Ioahaz (609 î.C.)

¹ Poporul țării l-a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia, și l-a făcut rege la Ierusalim în locul tatălui său.

² Ioahaz avea douăzeci și trei de ani când a devenit rege și a domnit trei luni la Ierusalim.

³ Regele Egiptului l-a îndepărtat [de la tronul] din Ierusalim și a impus un tribut peste țară de o sută de talanți de argint și un talant de aur.

⁴ Regele Egiptului l-a făcut rege peste Iuda și Ierusalim pe Eliachim, fratele lui [Ioahaz] și i-a schimbat numele în Ioiachim. Neco l-a luat pe fratele său Ioahaz și l-a dus în Egipt.

Ioiachim (608 – 597 î.C.)

⁵ Ioiachim avea douăzeci și cinci de ani când a devenit rege și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului Dumnezeului său.

⁶ Nabucodonosor, regele Babilonului, a urcat împotriva lui și l-a legat cu lanțuri de bronz ca să-l ducă în Babilon.

⁷ Nabucodonosor a dus în Babilon obiecte din casa Domnului și le-a pus în palatul lui din Babilon.

⁸ Celelalte fapte ale lui Ioiachim, lucrurile abominabile pe care le-a făcut și ce s-a găsit la el, iată-le scrise în *Cartea Regilor lui Israel și ai lui Iuda*. Și a domnit Ioiachin, fiul său, în locul lui.

Ioiachin (597 î.C.)

⁹ Ioiachin avea opt ani când a ajuns rege și a domnit trei luni și zece zile la Ierusalim. El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului.

¹⁰ La începutul anului, regele Nabucodonosor l-a adus în Babilon împreună cu obiectele prețioase ale Casei Domnului. Și l-a făcut pe Sedecia, fratele lui [Ioiachin], rege peste Iuda și Ierusalim.

Sedecia (597 – 587 î.C.)

¹¹ Sedecia avea douăzeci și unu de ani când a devenit rege și a domnit unsprezece ani la Ierusalim.

¹² El a făcut ceea ce este rău în ochii Domnului Dumnezeului său și nu s-a umilit în fața lui Ieremia, profetul, [care vorbea] din partea Domnului.

¹³ S-a răzvrătit chiar împotriva regelui Nabucodonosor care l-a făcut să jure pe Dumnezeu. Și-a înțepenit grumazul și și-a împietrit inima ca să nu se întoarcă la Domnul Dumnezeu lui Israel.

¹⁴ Chiar și toate căpeteniile preoților și poporul au înmulțit infidelitățile după lucrurile abominabile ale popoarelor. Au profanat casa Domnului pe care o sfințise în Ierusalim.

¹⁵ Domnul Dumnezeuul părinților lor i-a trimis la ei pe mesagerii săi ca să-i trezească și să-i trimită, pentru că îi era milă de poporul său și de lăcașul său.

¹⁶ Dar ei și-au bătut joc de trimișii lui Dumnezeu, i-au disprețuit cuvintele și i-au luat în râs de profeții lui, până când a venit mânia Domnului asupra poporului său și nu a mai fost leac.

Ruinarea

¹⁷ Atunci l-a făcut pe regele caldeenilor să urce împotriva lor; el i-a ucis pe tinerii lor cu sabia în interiorul sanctuarului lor. Nu a avut milă nici de tânăr, nici de fecioară, nici de bătrân și nici de cel cu capul cărunt. Pe toți i-a dat în mâna lui.

¹⁸ [Nabucodonosor] a dus în Babilon toate obiectele din casa Domnului, cele mari și cele mici, vistieriile casei Domnului și vistieriile regelui și ale căpeteniilor lui.

¹⁹ Au ars casa lui Dumnezeu, au dărâmat zidul Ierusalimului; au ars în foc toate clădirile sale și a nimicit toate obiectele sale prețioase.

²⁰ Pe cei care au scăpat de sabie, Nabucodonosor i-a deportat în Babilon. Ei i-au fost sclavi lui și fiilor săi până la stăpânirea regatului perșilor

²¹ ca să se împlinească cuvântul Domnului [rostit] prin gura lui Ieremia până când țara își va ispăși [zilele] sale de sabat, în toate zilele dezolării ei se va odihni până se vor împlini șaptezeci de ani.

Porunca lui Cyrus

²² În primul an al lui Cyrus, regele perșilor, ca să se împlinească cuvântul Domnului [rostit] prin gura lui Ieremia, Domnul a mișcat duhul lui Cyrus, regele perșilor, care a pus să transmită o veste în toată stăpânirea lui, chiar și în scris, zicând:

²³ „Așa vorbește Cyrus, regele perșilor: «Domnul Dumnezeuul cerurilor mi-a dat toate domniile pământului și m-a însărcinat să-i construiesc o casă la Ierusalim, în Iuda. Oricine dintre voi este din poporul său, Domnul Dumnezeuul său să fie cu el: poate pleca [acolo]!”.